

36

ஈழத்துப்பூராடனார்ன்

தமிழ் எழுத்து

சீர்திருத்தச்

சிந்தனைகள்.

பதிப்பாசிரியை:—

திருமதி. பி.ப. செல்வராசகோபால்.

பதிப்பகம் :—

ஜீவா பதிப்பகம்

விரதானபாதை — தேற்றத்தீவு

ளுவாஞ்சிகுடி (த.நி) — இலங்கை

9
5L

Class	409
No.	SEL
	1023

REF

R

திரு. அண்ணாதுரை பிள்ளை
இயற்றிய

அண்ணாதுரை

25/6/84

BATTICALOH NIANA

ஈழத்துப்பூராடனின்

தமிழ் எழுத்துச்

சீர்திருத்தச்

சிந்தனைகள்.

பதிப்பாசிரியை

திருமதி. பி. ப. செல்வராசகோபால்

பதிப்பகம்

ஜீவா பதிப்பகம்

பிரதான பாதை, தேற்றத்தீவு,
களுவாஞ்சிகுடி, இலங்கை.

ஆசிரியர்: ஈழத்துப் பூராடனார் (13 12 128)

நூற்பெயர்: தமிழ் எழுத்துக்களின் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள்

வெளியீடு: 53

பதிப்பு: (1) 1.11 81

பிரதிகள்: 1000

பக்கங்கள்: 60 அளவு: 8×1

அச்சகம்: மனோகரா அச்சகம் தேற்றாத்தீவு, கருவாஞ்சிகுடி

எழுத்துக்கள்: ரோமன் 12

விலை: 10 ரூபா

பதிப்பகம்: ஜீவா பதிப்பகம்

பதிப்பாசிரியை: திருமதி. பி.ப. செல்வராஜகோபால்

அச்சுக்கியவர்: S. ஆர்ணல்ட் இதய அருள்(11)

ஆசிரியர்: ஈழத்துப் பூராடனார் (13 12 128)

நூற்பெயர்: தமிழ் எழுத்துக்களின் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள்

வெளியீடு: 53

பதிப்பு: (1) 1.11 81

பிரதிகள்: 1000

பக்கங்கள்: 60 அளவு: 8×1

அச்சகம்: மனோகரா அச்சகம் தேற்றூத்தீவு, கருவாஞ்சிகுடி

எழுத்துக்கள்: ரோமன் 12

விலை: 10 ரூபா

பதிப்பகம்: ஜீவா பதிப்பகம்

பதிப்பாசிரியை: திருமதி. பி.ப.செல்வராஜகோபால்

அச்சுக்கியவர்: S.ஆர்ணல்ட் இதய அருள்(11)

பதிப்பகத்தாரை

இது எங்கள் 53வது வெளியீடாகும். காலத்துக் கேற்ற கருத்துக்களைத் தாங்கி வரும் நூல்களை வெளியிடுவதே எங்கள் நோக்கமாகும்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய சிந்தனைகள் என்னும் இந்த நூலினை வெளியிடும் போது, எங்களது 44 வது வெளியீடான எழுத்து நூலில் 9ம், 10ம், பக்கங்களில் கூறப்பட்ட கூற்றுக்களை இட்டுக் சில கூற விரும்புகின்றோம்.

அக் கூற்றுக்களில் கூறப்பட்ட உண்மைகளில் சிலர் வெறுப்புற்றதுண்டு. மதிப்பாய்வுக்குக் கொடுத்த போது தட்டிக்கழித்து பலவீனஞாயங்கள் பேசியதுண்டு. அவற்றை எடுத்துச் சுட்டிக் காட்டிய போது சலசலத்ததுண்டு. உண்மை கசப்பானது. ஆதலால் சிலர் சற்று முகம் சுழித்தும் அந்த நூல் மலர்ந்து மணம் வீசிற்று. 1000 பிரதிகள் அரையாண்டுக்குள் விற்று முடிந்ததும், 2ம் பதிப்பாக விரைவில் வெளியிட முயன்று வருவதும் தமிழன்பர்கள் எங்கள் நூல்களுக்குத் தரும் பேராதரவின் சின்னங்களாகும். இம்முறையும் இந் நூற்கு மதிப்புரை பெற சிலரை அணுகுகின்றோம். அவைகள் இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்படும்.

ஆமை முட்டையிடும் சாதனை போல் இயங்கும் எங்களின் முயற்சிக்குக் கோழியின் கொக்கரிப்பான வெளியீட்டு விழாக்கள், பத்திரிகை விளம்பரம், விமர்சன எடுபிடிகள் இவ்லாதிருந்தும் வாசக அன்பர்களின் நல்லாதரவு இருந்து வருவதும், எங்கள் பணிக்கு இன்னும் ஊக்கமுட்டுகின்றது.

ஜீவா பதிப்பகம்
தேற்றாத்திவு,
கனகவாஞ்சிகுடி,
இலங்கை.

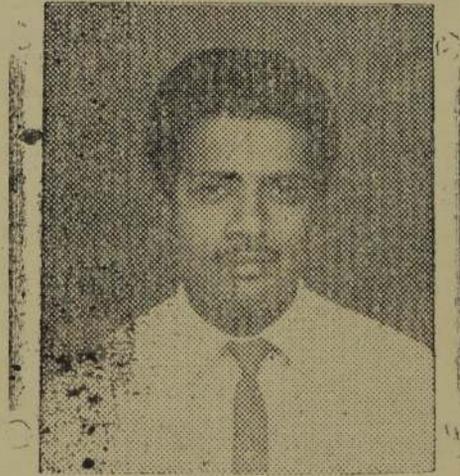
இவ்வண்ணம்
தங்கள் அன்பன்
S. எட்வேட் இதயச் சந்திரா
நிர்வாகி

இந்த நூல் அச்சிவிருக்கும் போது இதற்கொரு மதிப்பாய்வு
 எழுத வேண்டும் என்று வீரும்பி, வாக்களித்து நூல்
 முற்றுப் பெறும் தறுவாயில் 10.10.81 இல்
 அமரராகிவிட்ட

உரை ஆய்வாளர், பன்னாள் பல விசயங்களை கட்டுரை வடிவில்
 வடித்துத் தந்த எழுத்தாளர்,
 விபுலானந்த அடிகளாரின் படிவமலர்த் தொகுப்பாளர்,
 உலகத் தமிழாராய்ச்சி 4ம், 5ம் மாநாடுகளில் ஆராய்ச்சிக்
 கட்டுரை சமர்ப்பித்த அறிஞர்,
 ஆறுமுகநாவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு நூலின் இணையாசிரியர்,
 தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின்
 பங்களிப்பாகத் தமிழ்ப் பணிகள் எத்தனையோ செய்யவேண்டும்
 என்று துடித்த இளைஞன், அப்பணிக்கு என்னை யூக்தவித்த என் அன்பன்
 தமிழ் வளஞர்,

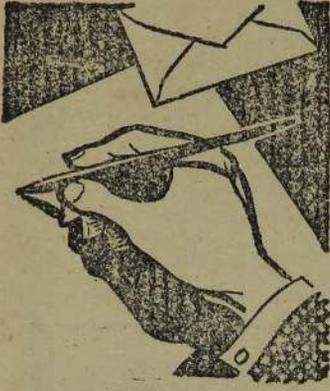
திரு.ம.சற்குணம். M.A அவர்கட்கு

இந்த நூல் என் அன்புக் காணிக்கை

காலனே நீ கொடியன் காரியத்தில் வலியன்
 கருணை செய்வாய் தமிழறிஞர் தமிழ்ப் பணிவைச் சற்று
 ஞாலத்தில் செயுமட்டும் பொறுத்திருப்பாய் பின்னர்
 நடத்திமுடி உன் செயலை அது வரையும் ஆறு

ஈழத்துப் பூராடஞர்

என்னுரை

பழையன புதியனவாகின்றன. புதியன பழையனவாகின்றன. பொய்கள் நிதர்சனமாகின்றன. கற்பனைகள் நிசமாகின்றன. இவை தான் காலதேவன் சிந்தனையாளர்களுக்குத் தரும் உற்சாகங்கள்.

தற்போதைய தமிழ் வரிவடிவ அமைப்புகளில் பழையன கழிந்து புதியன புகுத்தப் பட்ட பின்னர், புகுத்தப்பட்ட புதியவற்றில் குறை தெரிந்து பழையன மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. காலச்சுவடுகளின் தேய்வுகள், உரசல்கள் என்பவற்றை எதிர்த்தும், ஏற்றும், மறைவுகளாலும் தோற்றங்களாலும் உறுதியாக்கப்பட்டும், செப்பமிடப்பட்டு முள்ள நீர்மை இவ்வரி வடிவங்களில் புலனாகின்றது. ணா ஏன் ணா வாக சுருக்கப்பட்டது க்ண ஏன் கூவாக வரிவடிவு பெற்றது என்பதற்கெல்லாம் பல காரணங்கள் உள. அவை அனுபவத்தினால் சரியெனக்கண்டு புகுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்.

தமிழ் எழுத்துக்களில் மாற்றந்தேவை என விழைந்தவர்களுள் நானுமொருவன். எனது எழுத்து நூலில் ஒரு அதிகாரமாக இதனைப் புகுத்தினேன். இவ்வாறு சொல்லத் துணிந்தமைக்கு சிலகாரணங்கள் இருந்தன.

ஆனால்; தனி முயற்சியாக, அறிவு வறுமையுடன் சாதனங்களின் உதவியின்றி ஒரு குறுகிய ஆய்வின் பேராக எழுத்துச்சீர் திருத்தம் அனுகூலமானதென்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பது தெரிய வந்தது. இதேமுயற்சி கூட்டுமுயற்சியாக அறிவாற்றல்களுடன், நவீன சாதனங்களுடன் செய்யப்படும்போது வேறுபல பெலமான காரணங்கள் வெளிவரும்.

இதில் கூறப்பட்டவை யாவும் தீர்ப்பானவை முடிவானவைகள் அல்ல. சிந்தனைகளே! ஒவ்வொரு சிந்தனைகளையும் விரிக்கின் ஏறக்குறைய 10 மடங்கு விரியும். ஒவ்வொரு சிந்தனையின் பின்னாலும் அவ்வளவு விரிவான விசயங்கள் தொக்கு நிற்கின்றன. அப்படிப்பட்ட முயற்சி ஒன்று பூரணமாகச் செய்யப்பட்ட பின்னர் எழுத்துருமாற்றத்தில் கைவைப்பது கற்றோர் தம் பொறுமையும் தமிழன்னைக்குச்செய்யும் நன்றிக்கடனுமாகும். இதவே ஏற்ற கைங்கரியம். ஆத்திரக்காரர்களுக்கு புத்தி மாத்திரமல்ல எழுத்தும் மட்டு.

09.10.81

எழுத்துப் பூராடரை

க. சா. சென்வராஜகோவன்.

பதிப்பாசிரியை உரை.

தமிழ் எழுத்துச்சீர் திருத்தம் பற்றிய சிந்தனைகள் என்னும் இந்தக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பை நூலுருவாக்கிப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியை நான் மேற்கொண்டபோது; இது எனது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டதொரு செயலாக விருக்குமென்றே நினைத்தேன். அறிவாளிகள் நீந்தும் அறிவாழியாக நமது தமிழ் பரந்த பரவையாக இருப்பதால் இப்படி நான் நினைக்கத்தான் வேண்டியிருந்தது.

ஆயினும்; ஒரு சிறுகதை எனக்குத்தணிவு தந்தது. ஆற்றைக் கடக்க ஒரு அறிஞர் ஓடத்தில் ஏறி உட்கார்ந்தார். ஓடக்காரன் ஓடத்தைச் செலுத்தினான். அறிஞருக்கு கொஞ்சம் வாய்த்துடுக்கு; தனது மேதா விலாசத்தை எங்காவது மோத விட்டு வேடிக்கை பார்க்கும் இயல் புள்ளவர். அன்றைய மோதல் ஓடக்காரனுடன் தொடங்கிற்று. அப்பா! ஓடக்காரா! தத்துவம் கற்றிருக்கிறாயா என்று அறிஞர் ஓடக்காரனிடம் கடாவினார். தத்துவமா? தத்துவம் என்றால் என்ன விடுகதையா என்று அவரையே கேட்டுவைத்தான் அவன். சிரித்தார், முகத்தைக் கோணினார், உன் வாழ்க்கையை வறிதே கழித்து விட்டாயே என்று கூறி அனுதாபப்பட்டு. சரி! இலக்கணம் கற்றிருக்கிறாயா? என்று மீண்டும் வினாவினார். இலக்கணமா? இலக்கணமென்றால் என்ன என்று என்றுகேட்டான். இப்படி அவன்சொல்ல அவர் இது படித்திருக்கிறாயா அது படித்திருக்கிறாயா என்று கேட்டு நையாண்டி செய்து அவன் பிறந்தும் பிரயோசனமில்லை என்ற முடிவுக்கு அவனைக்கொண்டு வந்தார்.

சற்று நேரத்தின் பின்பு; ஐயாவுக்கு நீந்தத் தெரியுமா என்று ஓடக்காரன் கேட்டான். அதெல்லாம் ஏன் பழக வேண்டும். ஓடம்

உண்டு. அனைச்செலுத்த நீயுண்டு. ஏறிப்போக நானுண்டு ஆற்றேடு வாழ்க்கை நடத்தும் நீயல்லவோ அதைக்கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றார். அவன் சிரித்துக்கொண்டே; ஐயா! தற்செயலாக புயலடிதது நீர் பொங்கி ஓடும் கவிழ்ந்தது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் அப்போது எல்லாம் கற்றுமென் பயன்? வீணாக உங்கள் வாழ்க்கையை சாகடித்துக்கொள்ள வேண்டி வருமே என்றான்.

இது யாவரும் அறிந்த கதையாதலால் இதனைப்புதுக் கதையாக்க நான் ஓடத்தைக் கவிழ்த்து அறிஞரை ஆற்றுக்குள் ஆழ்த்தி விடாது இவ்வாறு திருத்திக்கொண்டேன்.

எனக்கு தென்பூட்டிய கதை இதுதான். இதுபோல 33 வருடம் தமிழாசிரியையாக, அதுவும் பாலர் வகுப்புகளில் எழுத்தும், வாசினையும் உயர் வகுப்புக்களில் தமிழ் மொழியும் கற்பித்த அனுபவத்தினால் இந்தப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

இச்சிந்தனைகள் 5வது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்குப் பேராளுக இந் நூலாசிரியன் தமிழகச் சென்றிருந்த காலே. மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த ஆராச்சிக் கருத்தரங்குகளிலும் மதுரைப்பந்தயத் திடலில் நடந்த பொதுக் கருத்தரங்கிலும் பெற்ற அனுபவங்களின் ஓட்டுமொத்தமான எண்ணங்களின் தொகுப்பாகும்.

பல தரப்பட்ட கட்டுரைகளை வாசித்தும் பல அறிஞர்களின் கருத்துரைகளைக் கேட்டும் கிளர்ந்தெழுந்த கருத்துரைகளை விண்ணுரைக்க முடியாத சிந்தனைகளின் வீக்கத்தினால் அவற்றின் திரட்சியினால் ஏற்பட்ட கருக் கொள்வனவின் பிரசவமே இக்கட்டுரைகள்.

மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழக வாசத்தில் கருக் கொண்ட சிந்தனைகள் பண்பாட்டுச் சுற்றுலாவின் போது குறிப்புகளாகி இலங்கை திரும்பியதும் விரிவாகி, இப்போது தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள் எனும் நூலருவில் வெளிவருகிறது.

இதனை வெளிக் கொணர, நீண்ட கட்டுரைகளைச் சுருக்கி பிரச்சனைகளுக் குரிய நச்சுகளை அகற்றி மருத்துவம் செய்த பணிதான் என்னுடையதன்றி வேறன்று.

இந் நூலாசிரியரின் எழுத்து நூலின் ஒழு தொடர் நூலிது வெனில் மிகையாகாது. சிந்தனைகள் தீர்ப்பாகாது. ஆனால் சிந்தனைகள் தீர்ப்புக்கு வழிகாட்டும்.

வணக்கம்

திருமதி-ப.செல்வராசகோபால்

19.06.81

ஆக்கியோன் விபரம்

ஈழத்துப் பூராடனார்
(13.12.1928)

தேற்றாத்தீவு,
களுவாஞ்சிகுடி,
இலங்கை.

வெளிவந்துள்ள நூல்கள்

1. யாரிந்த டீவடர். (வரலாற்று நவீனம்)
2. பிசாசின் புத்திரர்கள் (மனோதத்துவ நூல்)
3. சித்திரம் கற்பித்தல்.
4. பறவைகளை வரைவ தெப்படி?
5. மலர்களை வரைவதெப்படி?
1. பாலர் பாச்சரம் - பாலர்கவிதை.
2. எழுத்து நூல்.
- 3 சிந்தைபாச்சரம் - கவிதையும், வீமர்சனமும்.
4. எழுத்துச்சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள்

பதிப்பித்தவைகள்

1. கபோத காதை.
2. இரணயசம்ஹார அம்மானை.
3. புலவர் மணி.
4. நாவலர் பெருமான் வாழ்க்கை வரலாறு.

அச்சிலிருப்பவை

1. புயற் பரணி, (பரணிப் பிரபந்தம்)
2. ஜீவபுராணம். (மட்டகளப்பு மண்வாசனை)
3. விபுலானந்தர் பிள்ளை தமிழ்.
4. மட்டக்களப்புச் சொல் நூல்.
5. நீரரர் நிகண்டு.
6. பழந்தமிழ் இசை.

இந்த

நூல்பற்றி;

அறிஞர்களின்

அணிந்துரை,

புறவுரை,

மதிப்புரை,

மதியுரை,

ஆதிபன.

சிவம் பெருக்குஞ் சீலர், நாவலர்; உலகத் தமிழாராய்ச்சி
 மாநாடுகள் பலவற்றில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்த
 அறிஞர்; சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர்; மட்டக்களப்புத்
 தமிழ்சம் - 'கண்ணகி வழக்குரை' ஆகிய நூல்களின்
 ஆசிரியர். மேலும் பல நூல்களின் பதிப்பாசிரியர்.
 நூற்றுக் கணக்கான சமய-தமிழ் வளர்ச்சிக்
 கட்டுரையாளர் பாவல்லோர்.

வித்துவான், பண்டிதர் வி.சி கந்தையா. B.O.L

(முன்னாள் அதிபர் மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம்)
 அவர்களின்

அணிந்துரை.

யான் பழமையையே பின்பற்றுபவன். என்றாலும், 'பழையன
 கழிதலும் புதியன புகுதலும் - ஸமுவல கால வகையினாலே, என்ற
 கருத்தினையும் வரவேற்பவன். இதனால் 1950 இல் யான் எழுதி வெளி
 யிட்ட 'கட்டுரை இயல்' என்னும் நூலில் பிறமொழிச் சொற்களைத்
 தமிழிலேயே சேர்த்துக் கொள்ளாதல் பற்றி வரவேற்ற வாற்றையும்
 காட்டியுள்ளேன். அது மாணவர் உலகிற்கு பெரிதும் பயன்பட்டது
 மாயிற்று.

அப்போதே தமிழ் எழுத்துக்கள் சிலவற்றில் சில மாற்றங்களைக்
 கொண்டு வரல் வேண்டும் என்று யான் விரும்பியதுண்டு. எனினும்
 'தமிழ் உலகு அதை வரவேற்குமா?' என்ற அச்சமும் எழுந்ததுண்டு.

இன்று, 'ஈழத்துப் பூராடனார்' என்ற ஆசிரியர் தமிழ் எழுத்துச்
 சீர் திருத்தச் சிந்தனைகள் என்னும் நூலைப் படைத்திருக்கின்றார். அவ
 ருடைய ஊக்கத்தினையுமுள்ளத் துணியையும் பெரிதும் பாராட்டுகி
 றேன்.

இந் நூலைப் படித்தேன். அதிலுள்ள என்னுரை என்னும் பகுதியுள் தொடக்கத்திலேயே பழையன புதியனவாகின்றன, புதியன பழையனவாகின்றன. பொய்கள் நிதர்சனமாகின்றன. கற்பனைகள் நிசமாகின்றன. இவைதான் காலதேவன் சிந்தனையாளர்களுக்குத் தரும் உற்சாகங்கள் என்ற தொடக்கம் எவ்வளவு உண்மையானது; என்று வியந்தேன்,

ஆசிரியர் தனது நூலில் முதலாவது, சிந்தனையில் “ண” எனும் எழுத்தை “ணா” என்று எழுதத் தான் இளமையில் முற்பட்ட வரலாற்றைச் சுவையாகச் சொல்லுகின்றார். அண்மையில் மதுரையிலே நடந்த ஐந்தாவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டிலேயே இம் முறையில் எழுதுவது ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இவரின் ஏனைய ஆலோசனைகளின் முடிபுகளும் சிந்திக்கப்படத்தக்கன.

மேலும் பத்தாவது சிந்தனையை அனைவரும் படித்தல் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். ஐந்தாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்குச் சமர்ப்பித்த “இலக்கண நூலார் தள்ளிவைத்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தல்” என்ற கட்டுரையின் சுருக்கம் இதுவாகும். ஆசிரியர் காட்டும் புதிய கருத்துக்கள் அனைத்தும் அனைவர்க்கும் எழுச்சியூட்டும் என்றே நம்புகின்றேன்.

அண்மையில் மறைந்த தமிழ் வளநார் திரு.ம.சற்குணம் M.A அவர்களுக்கு அன்புக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்துள்ளது மேலும் பாராட்டற்குரிய செயலாகும்.

‘கூடல்’

15. மேல்மாடித்தெரு
மட்டக்களப்பு—இலங்கை.

வீ.சி.கந்தையா

6.12.81

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தவரும்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆராய்ச்சியுரையின் ஆசிரியருமான,
பொருணூல் விற்பன்னர்.

புலவர். நா.சிவபாதகந்தரனின் உணர்ந் துரை .

உணர்ச்சி கருத்து என்பவற்றைக் குறிக்கும் ஒலியே பேச்சு
சொலிக்கு அடிப்படையானது. கருத்தைக் குறிப்பிக்கும் ஒலி
எழுத்தாற் குறிப்பிக்கப்படும்போது அது எழுத்தொலி எனப்படும்.
எழுத்தோசையாகிய பேச்சொலிக்கு மூலம்; நமது உடம்பினுள்
உந்தியில் எழுந்து மார்பிற்றங்கி தெண்டை வழியாக வாயிற்
சென்று வேற்றுமைப்படும் காற்றின் ஓட்டமாம்.

ஒலியானது தனது அதிர்ச்சித் தொகுதியால் வடிவங்களை
உண்டாக்கும். நாமொலிக்கும் ஒவ்வொரு ஒலிக்கும் வெவ்வேறு
உருஷ்டைய காற்றலைகள் எழுகின்றன. 'காற்றினலைகள் மணல்-
நீர் முதலியவற்றைத் தாக்கும்போது வெவ்வேறு வடிவங்கள் உண்-
டாகின்றன' என்று அறிவிப்பு நூலார் கண்டுள்ளார்கள்.

இந்த உண்மையை நம்மால் சரிவர உணர முடியவில்லை,
ஏதோ இயந்திர நாகரிகத்தின் ஆதிக்க வலுப்பாட்டால் தம்
அகத்தை அதற்குப் பறிகொடுத்தவர்கள், தமிழ் மொழியின்
சொருப வடிவத்தை எள்ளித் தள்ளிவிடுகிறார்கள். நமது தமிழ்
மூதாதைகள் எழுத்தொலியின் சொருப வடிவத்தை யோக நெறி
யிலோ அல்லது ஞானநெறியிலோ அமைத்தனரேயன்றி மனம்
போனவாறு அமைக்கவில்லை இந்தக் சொருப வடிவத்தைத்
தெளிவுபடத் தற்காலக் காட்சியளவில் சிறுக வடிவமைப்பை
மாற்றி அவஞானிகள் அமைத்துள்ளார்களே அன்றி வேறொன்
றும் செய்யவில்லை. நிற்க.

'தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள்' என்ற நூலின்
ஆசிரியர். ஈழத்துப்பூராடனார்: க.தா.செல்வராசகோபால் என்பவரி-
டம் மேற்கூறிய கருத்தோட்டம் இருப்பதை, இந்தநூல் மூலம்
உணர்ந்தேன்.

மதுரையில் நிகழ்ந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில், எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டுவாரின் கருத்துகளை முழுமையாகக் கேட்டபோது, அவர்; மரபு வழியாக மாண்புற்ற தமிழ் வடிவை இவர்கள் முற்றாக அழித்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சிய அச்சக் குரல் இவர் நூலில் பிரதிபலிக்கிறது. இவரின் சிந்தனையின் பெரும் பகுதியில் மரபுவழி வடிவக் கருத்துக்கே அரணான கருத்தைத் தந்திருக்கிறார்.

புதுமை வேண்டினும் அதற்கு யந்திர நாகரீகக் கருவிகள் எவ்வளவுக்கு ஈடு செய்யும் என்பதில் ஐயங்கொண்டு, அதனைச் செயற்படுத்தியே முடிவாக்க வேண்டுமென்று கொள்ளுந் திறன் போற்றத்தக்கது.

இவர் இன்னும் தமிழ் வரிவடிவத்தின் பல திறப்பட்ட கருத்துக்களை ஆராய்ந்து தந்து, இயந்திர நுட்பவி லாளர் இவ்விடத்தில் சிந்தித்து இயந்திரத்தை மாற்ற முயல வேண்டுமெயொழிப மரபு வழி வரி வடிவை மாற்ற முயலுதல் அறியாமையாற்பாற்படும் என்று தெளிவாக்குகிறார்.

ஆங்கில எழுத்து சுருக்கமுடையது என்று நினைப்பவர்க்கு நம் தமிழ் எழுத்தின் சுருக்கம் அதற்கு இளைத்ததல்ல என்று காட்டும் விளக்கம் போற்றற்குரியது. இவ்வாறு இவரின் சிந்தனைகளில் சீர்கள் பல உண்டு. இதனை எடுத்து விரிக்கின் பெருகும் என விடுக்கின்றோம். இந்நூலை அவசியம். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டுவோர் படித்தல் நலமாகும். அன்றார் சிந்தனை வாழ்க வெல்க.

4.2.81

— நா.சிவபாதசுந்தரனார்

தொல்புரம்
சுழிபுரம்.

குறிப்பு: புலவர் அவர்கள் பிணீவாய்ப்பட்டு படுக்கையில் இருந்தாலும், தமிழ்ப்பணியே தன் பணி செய்து கிடத்தல் என்பதை நிலைநிறுத்துபவர்; என்பதிற்கு இது ஒரு சான்று. இம்மதிப்புரை கோடி பெறும். இத்தகைய தமிழறிஞருக்கு தமிழுலகு செய்யும் கைமாறுதான் என்னே? அன்றாரின் புறப் டொருள் வெண்பா மாலை ஆராய்ச்சியின் 2ம் பகுதி வெளிவந்துலவ தமிழுலகு ஆவன செய்வதாக.

--பதிப்பகத்தார்

முன்னையார் இலங்கை அரச கரும மொழித் திணைக்கள
மொழி பெயர்ப்பத்தியட்சகர்;

ஆசிரிய கலாசாலைப் போதனையாளர்; 'மட்டக்களப்பு மான்மியம்',
'மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்வும் வளமும்' ஆதியவற்றின்
பதிப்பாசிரியர்; 'காரையூர் மான்மியம்', 'ஈழமூந் தமிழும்
ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்' எனும் நூல்களின் ஆசிரியர்;
'நாவலர் பெருமான் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்' எனும்
நூலின் இணையாசிரியர்; ருதொம், ஐர்தாம்
அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில்
கட்டுரை சமர்ப்பித்த விற்பன்னர்;
இலக்கண இலக்கியக் கட்டுரையாளர்.

வித்துவான் F.X.C நடராசா அவர்களின் புறவுரை.

உலகில் வழங்கும் மொழிகள் சிலவற்றிற்கு எழுத்துருவமில்லை. ஆனால் எழுத்துருவம் பெற்ற மொழிசளில் எதுவேனும் எழுத்துக்களை மாற்றியமைக்கவில்லை. அஃதாவது எந்த மொழியையும் பேசும் மக்கள் தங்கள் மூதாதையர் உருவாக்கிய எழுத்துக்களைக் கூட்டவோ, மாற்றவோ, திசுத்தவோ விரும்பினாலும்; மாற்றினாலும்; நாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம் என்றார் பாரதியார். இதனை மாற்றிப் பாட வேண்டியதாகி விட்டது. நாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழியே தன் எழுத்துருவை மாற்றியது. இது பெரும் சாதனை; அகாசாதனை என்று கூறிப் பெருமைப்படுவர். அகர வேலைதான்.

தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒரு தனி அரச இல்லையே என்ற கவலையில் இந்தியத் தென்னகத்தே தமிழ் நாடு என்றதோர் சமட்டிக் குட்டியரசு தோன்றலாயிற்று. இந்தக் குட்டியரசின் அறிவில் ஆதவர் சேர்ந்து தமிழ் எழுத்தில் மாற்றங் கொணர்ந்தனர் ஏன்?

1. தட்டச்சுப் பொறியை வகையாக வசதியாக மாற்றியமைக்க.
2. தினசரிப் பத்திரிகைகளை இலகுவில், கெதியில் அச்சேற்றி விற்று இலாபமடைய.

என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். மக்கள் தட்டச்சுப் பொறியினையும் தினசரியினையும் வேண்டி நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது பெருங்கவலை. வேறு கவலைகள் வாழ்க்கையில் இல்லை. நிம்நிமயமாக வாழ மக்களுக்கு இவற்றைச் செய்து ஆறுதலளிக்க வேண்டுமென்று அரசு தீர்மானித்துத் தமிழ் எழுத்துக்களை மாற்றியமைத்துக் கொடுத்த தென்பதுதான் தேற்றம். வேடிக்கை, அனுமான் வால் மாதிரி நூல்களின் பக்கங்கள் பெருகினதுதான் பெறுபேறு.

மாற்றம் வேண்டுபவர்கள் எழுத்துக்களின் பண்டைய வரலாறு தெரிந்தவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். ண, ரு, னு என்ற எழுத்துக்கள் ஏன் சுற்றிக் கட்டப்பட்டன? தெரியாது. ணை, னை ஏன் இப்படி எழுதப்பட்டன? தெரியாது. வரலாறு தெரியாமல் மாற்றத் துணிந்தீர்கள்? இந்த மாற்றங்கள் மன்னனை மண்ணுக்கும் என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

நல்ல காலம், ஈழத்துப் பூராடனார் “தமிழ் எழுத்துச் சீர் திருத்தச் சிந்தனைகள்” என்று தமது நூலுக்குப் பெயரிட்டமை. சிந்தனைகள் பத்துத் தந்துள்ளார். சிந்திக்குமாறு கேட்கின்றார். சிந்தனைகளை ஏற்குமாறு கேட்கின்றாரல்லர்.

பூராடனார் தமது கருத்துக்களை உவமானங்கள் பல காட்டி விளக்கத் தருகிறார். பொதுவாகப் பூராடனார் எழுத்துக்களை மாற்றியமைப்பதை இட்டுச் சிந்திக்கச் சொல்கிறார். நடைமுறையிலுள்ள எழுத்துகளுக்கு உயர் கொடுக்க விரும்புகிறார். இது சாத்தியப்படுமென்பது அவர் சிந்தனை.

கல் வெட்டுத் தமிழ் முழுமையான தமிழ் எழுத்தாகா என்பது அவரது சிந்தனை. ஈழத்தின் தலைப்பட்டினமாம் கொழும்பில் உள்ள இரும்பால்செய்த அறிவித்தற் பலகையொன்றில் தப்புந் தவறுமாக தமிழ் எழுத்துக்கப்பட்டுள்ளது. இது மண்ணில் புதைந்து விடுகிறது என்றும் பல காலத்தின் பின்னர் புதை பொருளாராய்ச்சியாளரால் கண்டெடுக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகிறதென்றும் கொண்டால் தமிழ் எழுத்து வரிவடிவு இவ்வாற்றிருந்ததென்று கூறலாமா? தமிழ் வரி வடிவு கல்லாதவர்கள், பிறர் எழுதிக் கொடுத்ததைப் பார்த்து, சித்திரம் வரைந்துள்ள அழியாப் பொருளில் ஆக்கிய எழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்துக்களாகி விடுமா? கல் வெட்டுக்களைச் செதுக்கியவர்கள் படிப்பறிவு தமிழறிவுபெற்றிருந்தார்களா? என்பது என் சிந்தனை.

ஆங்கில எழுத்துக்களை ஒத்த சில எழுத்துக்கள் தமிழிலும் வேண்டுமென்பாருக்கு தமிழ் ஒலியைக் காட்டக் கூடிய எழுத்துக்கள் ஆங்கிலத்தில் இல்லாதிருந்தும் ஆங்கிலேயர் எழுத்துக்களைத் திருத்த ஏன் முற்படவில்லை என்று சாடுகின்றார்.

இவ்வகையில் உருவான இந்நூல் திருத்தம் விரும்புவார்க்கும், விரும்பாதவார்க்கும் ஏற்ற நூலாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வகையினர் இருவருக்கும் சூடு உண்டு. வாசித்து இன்புறுவார்களாக.

வித்துவான் F.X.C. நடராசா

12.12.81

சென்ரல் வீதி
மட்டக்களப்பு.

'ஒப்பியல் இலக்கியம்', 'அடியும் முடியும்', 'தமிழ்நாவலிலக்கியம்',
 'இலக்கியமுந் திறனாய்வும்', 'பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும், வழிபா
 ளும்', 'கவிதைநயம்' ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரும்: உலகத்
 தமிழ் மாநாடுகளில் ஈய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துப்
 புகழ்மீடிய பேரறிஞரும், ஸ்ரீலங்கா பல்கலைக்கழகம்
 யாழ்ப்பாணவளாகத் தமிழ்த்துறை தலைவருமான

பேராசிரியர். க. கைலாசபதி அவர்களின் விதந்துரை.

சிந்தனை நூல் என்று பெயர்பெற்றதாலே இதற்கு ஒரு முக
 வுரையும் விமர்சனமும் தேவையில்லை என்பதே எனது கருத்து.
 ஏனெனில் வாசகர்களை மேலும், மேலுஞ் சிந்திக்க தூண்டும நேரிக்
 கினூற்றான் ஆசிரியர் இதற்கு எழுத்துச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள் என்று
 பெயரிட்டுள்ளார்.

நிறையச் சிந்தித்தபிறகு சீர்திருத்தஞ் செய்வதே நன்று. காலத்
 துக்கு ஏற்ற சீர்திருத்தம் தமிழ் எழுத்துக்களுக்குத் தேவையே.
 அதேவேளை ஞாலத்து வழக்காற்றுக்கும், பயன்பாட்டிற்கும் ஏற்பச்
 சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியது அவசியமே. ஆசிரியர் இந்த
 நூலில் இதனை வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் ஒரு வேண்டுகோளாக
 விடுத்துள்ளார். இவ்வேண்டுதல் நியாயமானது, அவசியமானது.
 காலத்துக்கேற்ற கருத்தேற்றமுள்ள இந்தநூல் சாலச் சிறந்ததொரு
 படைப்பு.

சிந்தனை

1

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய சிந்தனைகள் என்று பதினாறுவது வயதிலே (1947ம் ஆண்டில்) மனதில் முளைத்து விட்டன. நான் படித்த பாடசாலையில் மேல் வகுப்பு மாணவனாகிய எனக்கு இடையிடையே பாலர் வகுப்புகளில் அரிச்சுவடி எழுதப் பழக்குதல், கணிதவாய்பாடுகளை மனனஞ் செய்வித்தல் போன்ற பணிகள் இடப்படுவதுண்டு. இப்படியாகச் சின்னச் சட்டம்பியாக இருந்த அந்தக்காலத்தில் தமிழ் நெடுங்கணக்கு எனும் தமிழ் எழுத்துக்களின் மாக்கில்லன் கம்பனியாரின் 5 அடிநீளமும் 3 அடி அகலமுமான அட்டவணைப் படத்தைக் கரும்பலகைத் தாங்கியில் தொங்கவிட்டு அதனைப்பார்த்து அகர வரிசையில் எழுதப் பழக்குவதுண்டு.

அப்போது; ஞ, ஞ, ஞ, ஞ, ஞ, ஞ, ஞ போன்ற எழுத்துக்களை, இவ்வெழுத்துக்களின் இன ஏனைய உயிர் மெய்யெழுத்துக்களுடன் வேறுபடுத்தி எழுதுவிக்கும்போது, ஏன் இவைகள் அரவும் சங்கிலிக் கொம்பும் பெறாது கழுத்தை அறுக்கின்றன எனச் சிந்திப்பதுண்டு.

இது மாத்திரமா? உகர ஊகார மெய்யேறி வரும் மெய்களின் வேறுபாடு இன்னுமொரு கழுத்தெறுப்பாகவரும். அந்தச் சின்னப் பருவத்திலே என்மீது சுமத்தப்பட்ட இந்த தமிழ் எழுத்து எழுதுவிக்கும் பணி பெஞ்சுமையாகவிருந்தது. எப்படி இதனை இலகுவாக்கலாம் எனச் சிந்திப்பேன்.

ஒரு தடவை என் வகுப்பாசிரியரிடம் இதைப்பற்றிக் கேட்டேன். 'வல்லான் வகுத்த வழி இது, வழமையாகப் பழமை தொட்டு தமிழ் முனிவர்கள் உகுத்த முறை இது. இதனை நாம் பின்பற்றுவதுதான் முறை' என்றார் ஐயா! 'ண'வுடன் அரவைச்சேர்த்தால் ண வாகாதா என்று கேட்டேன். அவருக்குச் சிரிப்புதான் வந்தது. குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்தார். அதுமட்டுமல்ல 'ண'வுக்கு அரவு போடும் மூளைக்காரன் என்று எள்ளினார்.

அதன் பின்பு எனைக் காணும்போதெல்லாம் ணவுக்கு அரவு போடும் ஆளிலையா நீ என்று கேட்பார். எனது திருமணத்துக்கு வந்த போது கூட இவன் சரியான ஆள். ணவுக்கு அரவு போடத் துணிந்தவன்! கவனமாக இவனுடன் இருக்கவேண்டுமென்று செல்லமாக என்பனைவியிடம் கூறினார்.

இன்று இவர் இறவாதிருந்தால் நான் எனது 16 வயதுப் பருவத்தல் கூறிய அரவு போடும் யோசனை இன்று நடை முறையில் தமிழறிஞர்களால் ஏற்கப்பட்டிருப்பதை காட்டி மகிழ்ந்திருப்பேன். காலன் அப்பெருமையை எனக்குத் தராமல் அவரைக் கவர்ந்து சென்று விட்டான்.

ஆசிரியப் பயிற்சியின் போதும், பாலர் கீழ் வகுப்பு களில் எழுத்து, வாசிப்புப் பாடங்கள் கற்பிக்கும்வேளைகளிலும் மேல் வகுப்புக்களில் தமிழ்கற்பிக்கும் போதும் இந்த இடர்களைக் கண்டு கவல்வதுண்டு ஆயினும் என் எண்ணங்கள் யாவும் ஊமை கண்ட கனவாகின.

1949இல் தட்டச்சுக்கலை பயிலத் தொடங்கினேன். ஆங்கிலத் தட்டெழுதியில் தார்ச்சி பெற்ற பின்னர் தமிழில் தட்டெழுதிப் பயிலத் தொடங்கிய போதுதான் தமிழ் மொழி எழுத்துக்களின் திரள்கள் தருந் துயரத்தை அனுப

விக்க முடிந்தது. ஐகார உயிர் மெய்க் குறிகளாக 'ஐ' சங்கிலிக் கொம்பும் 2 எனும் குறியும் இரண்டு இடத்தைப் பெற்றிருந்தன அதை விட "ஐ" எனும் எழுத்தை உருவாக்க ப+, +௨ எனும் மூன்று குறிகளை அழுத்தி உண்டாக்க வேண்டியிருந்தது. இவை நீகார விசைகளாதலால் மூன்று தட்டு(Stroke)களும் மூன்று பின் நகர்த்தித் தட்டுகளூமாக ஆறு தட்டுகள் அடித்தபின்னரே உருவாக்கும்நிர்ப்பந்தமிருந்தது. இதுபோன்ற கஷ்டங்களை அனுபவித்தபின்னர் தமிழ் எழுத்துக்களில் நியாயமான அளவு திருத்தம் செய்தால் எனன எனச் சிந்தித்தேன். ஒரு மரந் தோப்பாகாது என்ற நிலையில் முடவன் ஆசைப்பட்ட கொம்புத் தேனாக முயன்றேன்.

1950 ஆண்டளவில் ஓய்வு வேளைகளில் விளம்பரப் பலகைகள் எழுதி வந்தேன். ஒரு பெரிய கட்டளையின் பேரில் 2 அடி அகலமும் 4 அடி நீளமுமான விளம்பரப் பலகைகிடைத்தது. அதில் "பிள்ளையார் ஸ்டோர்ஸ்" என ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் எழுத வேண்டியிருந்தது. இடமில்லாமையால் 'ஐ' யை, 'ஐ' என எழுதினேன். பின் கண்டனத்துக்குள்ளானது மட்டுமல்ல புதுப்பலகை எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

1956இல் அச்சுக்கலை பயின்றபோது மீண்டும் தமிழ் எழுத்துத் திரள் எனைப் பயமுட்டின ஆங்கில எழுத்துப் பெட்டிகளுக்கும் தமிழ் எழுத்துப் பெட்டிகளுக்கும் உள்ள பாரிய வித்தியாசத்தையும் அச்சுக் கோர்த்தலில் உள்ள வேக வேறுபாட்டையும் கவனித்தேன். ஒரு திருத்தம் கட்டாயந்தேவை என சிந்தித்தேன். சிந்தனையை செயலாக்க வலுவின்மை, சோர்ந்த மனத்துடன் சோம்பினேன்.

1960 இல் ஓர் அச்சு நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்ற போது சில மாற்றங்களை செய்ய வேண்டுமென்ற பூட்சை

யினால் உந்தப்பட்டேன். இதன்பேராக தமிழ் எழுத்துக்களின் உறுப்புகளையிட்டு ஆராயத் தொடங்கினேன் 1968இல் தமிழ் எழுத்து உறுப்பு இலக்கணம் என்ற நூலை உருவாக்கினேன். இது அச்சிடப்பட்டு எழுத்து நூல் என்ற பெயருடன் வெளிவந்தது. இதில் ஓரத்தியாயத்தில் தமிழ் எழுத்துக்கள் வேண்டும் மாற்றங்களை இட்டு எனது சிந்தனைகளை வெளியிட்டிருந்தேன். இதனால் ஓரளவு மனத்திருப்தியும், ஆத்ம திருதியும் பெற்றேன். ஆயினும் இந்த யோசனைகளுக்கு ஆதரவு இருக்கவில்லை. அநேகர் இதை ஒரு மடைத் தனமான யோசனையென்றனர். இன்று அவர்களே இந்த யோசனைக்கு அனுசரணையாக தமிழகத்திலிந்து வெளிவரும் சீர்திருந்தம் பெற்ற எழுத்துக்களைக் கொண்ட நூல்களை விரும்பி வாசிக்கிறார்கள். இதைக்கண்டு மனதில் மகிழ்ச்சியுற்றேன்

இடையிடையே தமிழில் வெளிவந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய நூல்கள், கட்டுரைகளை வாசித்தபோது ஒரு மயக்கம்! அதுவும் 5வது உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் பேராளனாகக் கலந்து கொண்டபோது அங்கு எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய கட்டுரைகளை நுகர்ந்தபோது மேலும் மயக்குற வேண்டியிருந்தது. அந்த மயக்க நிலையை விடுவிக்க சிந்தித்தபோது ஏற்பட்ட சிந்தனைகளே இவைகள்.

அங்கு வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் போக்கும் நோக்கும் பெரும வபரீதப்பாதையிலே போய்க் கொண்டிருந்தன. அவைகளை ஏற்று அந்தக் கருத்துக்கள் நடைமுறைக்கு வந்திருக்குமாயின் தமிழ்விமாழியின் ஆயுசு அவ்வளவு கெட்டியாயிராது. இளமைமிக்க தமிழன்னைக்கு தளர்வே ஏற்பட்டிருக்கும். ஏதோ தமிழன்னை காத்தாள். தமிழ் தப்பிப் பிழைத்தது.

காரணம்? "தமிழ் மொழி இன்று குறிஞ்சி முல்லை ஆதிய ஐந்து நிலங்கடந்து ஐந்து கண்டங்களிலும் பரவியுள்

ளது. வடவேங்கடம் தென்குமரி என்ற எல்லை அடிகி
 "வடாது திருவம் தெனாது பனிப்பார். குணாகுடம் குவலயத்
 தேதி மாறிடுங் கோடு" எனப் பரந்து நிற்கின்றது. இவ்
 வாறு பரவியுள்ள தமிழ்மொழி பேச்சு வழக்கில் ஊருக்கு
 ஊர், நகர்க்குநகர், தேசத்துக்குத் தேசம், நாட்டுக்கு
 நாடு, கண்டத்துக்குக் கண்டம் ஒலியமைப்பு - உச்சரிப்பு என்
 பவற்றில் வேறுபட்டு வழங்குகின்றது. சொல்வீக்கமும்
 (என்ன? = என்னாங்க? சொற்குறைப்பும் (வந்துவிட்டான் =
 வந்துத்தான்) சொற்தாக்கமும் (சிறிது = கம்மி) தமிழ்மொழி
 யினை மூடியுள்ளன. ஒருவரின் பேச்சைக் கொண்டே இவர்
 இன்ன ஊர் இந்த மாவட்டம் இத்தேயத்தவர் என்று கூறு
 மளவுக்கு ஏற்றதோற்றங்கள் உள்ளன. ஆயிரம் ஆயிரம்
 அமைப்புடையதாயினும் எழுத்து முறை ஒன்றாயிருப்பதால்
 மொழிச் சிதைவு ஏற்படாது காப்பாற்றப்படுகிறது. இந்த
 ஒழுமைப்பாட்டை ஒருங்கிணைத்திருப்பது எழுத்து என்னும்
 வடமாகும்.

எழுத்து எனும் ஒன்றுபடுத்தும் இவ்வடம் சிதைவுறு
 மரயின் "கண்டமுங் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாள
 முந் துழுவும் நின்னுதரத் தெழுந்தனவே" என மணியத்
 தார் கூறிப் போந்ததை "இன்னும் ஈழமொழி இறியூனின்,
 மலாசியம், டர்பான் என்னும் பன்னு மொழி பலவாகிப் பல்
 கியதே இப்பாருலகில்" என நாம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டி
 ஏற்படும். இவ்வாறு நேராது தமிழன்னை தயை செய்
 வாளாக.

சீந்தனை 2

தமிழ்மொழி பலவித பேச்சு வழக்குகளால் வேறுபட்டதாயினும் அவற்றை எல்லாம் எழுதும் தமிழ் எழுத்துருக்கள் வேறுபடாதிருப்பதால் உறுதியாய் இருக்கிறது. எழுத்து வடிவமும் வேறுபடுமாயின் தமிழ் மொழியின் உறுதி தளர்வுற்று, மேலும் பல கிளை மொழிகளாகப் பிரிவுறும்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டுவோர் தம் இருதயங்களில் கொள்ள வேண்டிய கருத்து இதுவாகும். பேச்சு வழக்கில் நாம் ஒரு கட்டுப்பாடு செய்ய இயலாது. ஆனால் எழுத்துருவத்தில, புத்தகத் தமிழில் ஒரு கட்டமைப்பினைக் கைக்கொண்டிருந்தோம், கொண்டிருக்கிறோம். வைத்திருந்தோம், வைத்திருக்கிறோம். எதிர் காலத்திலும் வைத்திருக்கலாம். ஆகவே எழுத்துரு மாற்றங்கள் சாவதேச ரீதியில் அமுல் நடத்தப்படவேண்டியதொன்று. எனவே வேண்டும் மாற்றங்கள் கண்டகண்டபடி ஏற்படாமல் கவனமாக ஆராயப்பட்டு அமுல் நடத்தப்படவேண்டும்.

இப்படியான ஒன்றியமாக நான்கு வருடத்துக்கொரு முறை உலக ரீதியில நடைபெறும் உலகத் தமிழ் ராய்ச்சி மன்றத்தினைப் பயன் படுத்தக்கொள்ளலாம், உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஒன்று சேரும் அறிஞர்கள், தமிழார்வலர், அரசியலவாதிகள், பத்திரிகையாசிரியர்கள், தமிழ்ப்பணியாளர்கள், ஆசிரியர்கள், அபாதுமக்கள் என்பவர்களின் மத்தியில் நன்கு விவாதித்து மாற்ற தோற்றங்களை உண்

டாக்கி ஏகோபித்து ஏகதேசத்தில் ஏகநீரத்தில் நடை முறைப்படுத்தவேண்டும். இது நமக்கு கிடைத்துள்ள நல்ல வாய்ப்பு!

1981ம் ஆண்டு சனவரி மாதம் நடந்தேறிய 5ம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற மாநாட்டில் முக்கிய கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய பொருளாக "எழுத்து மாற்றம்" முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. இதனை ஆய்ந்து செயற்படுத்த வேண்டிய காலகட்டத்துள் இம் மாநாடு நடந்தது. ஆயினும் இது விடயமாக எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. இது தமிழ் மொழிக்கு நேர்ந்த பேரிழப்பு! இந்த மாநாட்டில் ஏறக்குறைய தமிழ் எழுத்துரு மாற்றம் பற்றி 6 கட்டுரைகளும், இரண்டு "ந", "ங,ஞ" போன்ற தமிழ் எழுத்துக்களின் உபயோகம் பற்றிய கட்டுரைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. அதைவிட சிலர் தமிழ் மொழி பற்றிய தமது கட்டுரைகளில் எழுத்துரு மாற்றம் பற்றி தம் கருத்துக்களைக் கூறியிருந்தனர். இத்தனை நடந்தும் எந்த துணையும் பயன்பெறாத நிலையில் ஆராய்ச்சி முடிந்தது.

இக் கட்டுரைகளையும் அங்கு சொற்பொழிவாற்றிய வர்களின் உரைகளையும் கவனிப்பின் எழுத்துரு மாற்றம் வேண்டியவர்களின் எண்ணங்களைக் கொண்டு மூன்று பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம்.

1. தட்டெழுதி- அச்சுக்கலை ஆதிய இயந்திர சாதனங்களின் இலகுவான அமைப்புக்காக எழுத்துரு மாற்றங் கோரியவர்கள்.
2. தமிழ் மொழியில் இப்போதுள்ள எழுத்துக்களை விட B, F, G, H, P என்ற எழுத்துக்களை உச்சரிக்கக் கூடியதாக புது எழுத்துக்கள் கோரியவர்கள்.
3. திராவிட மொழிகளை ஒருங்கிணைக்க இவையாவற்றிற்கும் ஒரு புது வரி வடிவு கோரியவர்கள் என வகுக்கலாம்.

இவர்களின் கட்டுரை- கருத்துரைகளை நான் ஆறுதலாகக்கேட்டேன். அவ்வப்போது என் கருத்துரைகளையும் கூறினேன். ஆயினும் விபரமாகக் கூற முடியாது போயிற்று. இவர்கள் சமர்ப்பித்த ஆய்வுரைகளைக் கவனித்தபின்னர் கன்னித்தமிழ், கவின்தமிழ், பண்டைத்தமிழ், பைந்தமிழ், செந்தமிழ் முத்தமிழ், சங்கத்தமிழ், பூந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் எனப் பல பெயரிட்டழைக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி தனது எழுத்துக்களுக்கும்; தட்டெழுதித்தமிழ் எழுத்து' சீர்திருத்தத் தமிழ் எழுத்து, தூரப்பேசி எழுதித்தமிழ் எழுத்து, புதிய தமிழ் எழுத்து, திராவிடப்பொது எழுத்து எனப் பல பெயரிட்டழைக்க நேரிடுமோ என அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு ஆய்வாளரும் ஒவ்வொரு தேவைக்கே தமிழ் எழுத்து மாற்றம் வேண்டினார். ஆதலினால் என்க.

இந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எல்லாம் தோமாஸ் ஆல்வா எடிசன் தனது கோழிக்கூட்டுக்குச் சிறிய கோழிகள் போவதற்கு சிறிய வாசலும் பெரியகோழிகள் போவதற்கு பெரிய வாசலும் வைத்தது போன்ற நோக்குடையனவாகவே இருந்தன என்பதில் தவறின்று.

சீர்திருத்தம் அவசியம் தேவைதான்! காலத்துக்கேற்ப பழையன கழிந்து புதியன புகுத்தாவிட்டால் நவயுகவளர்ச்சியில் நாம் முன்னேறவோ, நமது பங்களிப்பைச் செய்ய முடியாதோ போய்விடும். இதேவேளை சீர்திருத்தம் தரும் பலர்பலன் - பயன் - விளைவு ஆகியவற்றையும் கணிக்கவேண்டும். தவறினால் சீர்திருத்தமென்ற கவர்ச்சிக்குள் சிக்கி நமது தனித்துவத்தை இழந்துவிடுவோம். "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்பதற்காக உரிய தனித்தன்மை இழந்து நிற்பது சரியல்ல. இப்படியான செயல்கள் இனத்துரோகம்.

சிந்தனை 3

உலகத்தில் உள்ள மொழிகள் பல்லாயிரம். அவற்றுள் செம்மையுடைய மொழிகள் அநேகம். செம்மையற்ற மொழிகள் சில. அப்படிப்பட்ட மொழிகளைச் செம்மொழி என்பர். ஒரு செம்மொழியின் சொல்வளம், எழுத்துமுறை என்பன பூரணவளர்ச்சி பெற்றிருக்கும். வேறு எம்மொழியின் உதவி இன்றித் தனித்து இயங்கும். தன்னில் இருந்து கிளை மொழிகளைத் தோற்றுவிக்கும் தாய்மையும், ஏனைய மொழிகளை வளப்படுத்தும் சீர்மையும், பிறமொழிச் சொற்களை தன தாக்கரது புறத்தே வைத்துக் கொள்ளும் நீர்மையும் இருக்கும். இத்தகைய சிறப்புகள் கொண்டது மாத்திரமல்லாது, முகர, னகரச் சிறப்புகள் சிறப்பொலிகளையும், அகம் புறமெனும் வாழ்க்கை இலக்கணங்களையும், முத்தமிழ்ப் பெருமையையும் கொண்டிலங்குவது தமிழ் மொழி.

எவ்வாறாயினும் செம்மொழிகளும் காலத்திற்கேற்பத் தம் கோலத்தை மாற்ற வேண்டி நேரிடும். சில கழித்தல்களையும், கூட்டல்களையும் செய்து தம் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளும். இப்படிச் செய்யினும் பிறமொழிகளின் ஆதிக்கம் தன்மீது படாது பிரித்துக் கொள்ளும். இதற்காக எம்மொழிகளையும் போல் செம்மொழிகள் விரைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். எதிர்பார்ப்பதுமில்லை. ஆகவே மெதுவாகச் சூழலுக்கேற்ப சில மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்ளின்றன. தமிழ் மொழியாகிய செம்மொழியும் இன்று மாற்ற

றங்களை வேண்டி நிற்கின்ற ஒரு நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கணத்தில் அல்ல. இலக்கியத்தில் அல்ல. சொல்வளத்திலும் அல்ல. ஆனால் அதன் எழுத்துருவத்தில் இம்மாற்றம் வேண்டப்படுவதாக கருதப்படுகிறது.

ஐந்து கடல் கோள்களினால் சிபுகிய நீருக்கும், ஐந்து சமயத்தவர்களால் ஊட்டப்பட்ட எரிக்கும், படைஎடுத்து வந்த ஐந்து வித மாந்தர்களின் வரிக்கும் தாக்குப்பிடித்துத் தனித்தியங்கி வரும் இத்தமிழ் மொழியின் கலை வளத்தை கவனித்த பின் இம்மாற்றம் பற்றிச் சிந்திப்பதால் ஒரு புதுத் தென்புண்டாகும் என்பது எனது எண்ணமாகும். கரவட நூல் என்றொரு நூல் தமிழில் இருந்ததாக அறிகிறோம் உலகத்தலேயே களவுக்கு ஒரு நூல் வேறு எம் மொழியிலும் இருந்ததாக நாமறியோம். ஆனால் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே இப்படி ஒருநூல் இருந்ததாக அறிகிறோம். அவ்வளவு நுட்பமாக வாழ்க்கையின் இருண்ட பகுதிகளையும் ஆராய்ந்து நூலுருக் கொள்ளச் செய்யும் சிறப்பும், பண்பும், வளர்ச்சியும் தமிழ் மொழிக்கு இருந்திருக்கிறது. இது ஒரு பாளை அமுதுக்கு ஒரு அமிழ்ப்பதமாகும்.

இத்தகைய தமிழ் மொழியின் எழுத்துக்கள் பலவிதமான உருவநிலைகளைக் கடந்து ஒரு பூரணமான வரி வடிவை உடையது. ஆப்பெழுத்து வடிவத்திலிருந்து கோலுருக்களை மேற்கொண்டு கண்ணெழுத்து முறைகளில் வளர்ச்சியுற்று வட்டெழுத்து முறையில் வரிவடிவாகி எல்லா உருவங்களும் பல் வேறு எழுத்துக்களில் செரித்துக் கொண்டது தமிழ் எழுத்து வரி வடிவங்களாகும்.

அது மாத்திரமல்ல பின்வரும் வழிகளிலும் தமிழ் எழுத்து வரிவடிவங்கள் தனித்துவமும் முழுத்துவமும் பெற்றவையாகும்.

1. வாசிக்கவும், எழுதவும் தக்க சுருக்கவடிவங்களை உடையது. உதாரணமாக 'ஊ' எனும் சுற்றிக் கட்டும் முறையில் சுருக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். இதனை ணகரமும் அரவுஞ் சேர்த்து வாசிப்பின் அதன் பரப்பு சற்றுக் கூடுவதை நீங்கள் அவதானிக்கலாம். இதே போல ஊகார உயிர் மெய்களின் உகுவமைப்புச் சுருக்கப்பட்டது.
2. எழுதும் போது மயக்கமில்லாதெழுதக் கூடியதான அமைப்பு படம் என்பதை எவ்வித ஆத்திரத்துடன் விரைவாக எழுதினாற்கூட 'மூன்றும் ஒரே விதமான அமைப்புடையவாயினும் மயக்கமிலாதவாறு எழுதத் தக்கன.
3. எல்லா ஒலிகளையும் எடுத்து எழுதத்தக்கதான எழுத்து நெடுங்கணக்குடையது .
4. பிற மொழியின் சில உச்சரிப்புக்களைக்கூட எழுதக் கூடிய அமைப்புடையதாய் வளர்ச்சி பெற்ற சார்பெழுத்து முறை.
5. எழுத்துக்களை உண்டாக்க தக்கதான தனி எழுத்து முறையும் குறியீடுகளின் சேர்ப்பு முறையும் என்பனவும் அன்ன பிறவுமாம்.

சிந்தனை 4

'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்' என்பது தொல் மொழி, எழுத்தெனப்படுவது = நூல் எழுத்தறிவு = நூலறிவு. எழுத்தறிந்தவன், நூலறிவான், நூலறிவுள்ளவன் பகுத்தறியும் பாங்கறிவான். பகுத்தறிபவன் பண்பாளனாவான். இத்தகைய எழுத்தோ ஒரு மொழியின் விழிகளாகும். இவ்விழிகள் எத்தகையதோ அம்மொழியின் இயல்பும், அம்மொழி பேசுபவர்களின் இயல்பும் அத்தகையதே. இவ்வெழுத்தினை சிலர் வரிவடிவிலும் சிலர் ஒலி வடிவிலும் பாவிக்கின்றனர். ஒலிவடிவில் எழுத்துள்ள மொழி வளர்ச்சியற்றது.

மொழியின் சிசுமுமை அதன் வரி வடிவில் தெளிவாகும். வரிவடிவினைச் சொண்டே அம்மொழி எம்மொழியில் கிளைத்தது, எம்மொழிகளைக் கிளைத்தது எனவும் எத்தகைய பழையது அல்லது புதியது எனவும் காணலாம்.

தற்போயை தமிழ் வரிவடிவங்கள் தமிழின் செழுமை, தனிமை, இனிமை, முதுமை, இளமை, உறுதிப்பாடு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது,

ஆயினும், தற்போது ஒருசிலரால் தமிழ் வரிவடிவம் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டப்படும் குறைகள் சில உள்ளன.

அவைகள் பின்வருமாறு.

1. தமிழில் உயிர்கள் 12. மெய்கள் 18. உயிர்மெய் 216. ஆய்தம் 1. மொத்தமாக 247 வரிவடிவங்கள் உள்ளன. இது கையடக்கமில்லாத, சுட்டுப்படுத்த முடியாத வரி வடிவப் பெருக்கம் என்பது.

2. 247 எழுத்துக்கள் இருந்தும் சில ஒலிகளை உச்சரிக்க முடியாததாய் இருக்கிறது.

3. மாறுபட்ட உயிர்க்குறிகள் உள்ளமை. ஆகார உயிர்க்குறிகளை ண-ன-ற கரம் ஏற்காது ண-ன-ற என வருதல்.

ஐகார உயிர்க்குறிகளை ண-ல-ள-ன ஏற்காது ணை-லை-ளை-னை என வருதல்.

ஊகார உயிர்க்குறிகளும் ஊகார உயிர்க்குறிகளும் வேறுபட்டு வருதல்.

இவ்வாறு பிரச்சினைக்குரிய எழுத்துகளாக உள்ளவற்றை நாம் ஏற்றெடுத்துப் பார்ப்போம்.

1. இகரத்துக்கும் ஈகாரத்துக்குமுள்ள வேற்றுமை.

2. ஆகார உயிர்மெய்கள் 'ர' எனும் அரவு பெற்று வர ண, ற, ள எனும் மூன்றும் சுற்றுக்கட்டி வருதல்.

3. உகர உயிர் மெய்கள் யாவும் கு, டு, மு, ரு, ழ, ள என்பன சுற்றிக்கட்டியும்

ங், ச, ட, ய, வு என்பன கீழ்க்கால் பெற்றும் னு, ணு, து, று லு, று, ளு என்பன சுற்றி மடித்தேற்றி மேல்கால் பெற்றும் மூன்று விதமாக உகூப்பெறுதல்.

4. ஊகார உயிர் மெய்களில் கூ என்பது குறுகிநீண்டும் ழு, ழு, ழு என்பன கீழ் விலங்குகள் பெற்றும் ழு, மு, ரு, ழு, ளு என்பன மேற் புள்ளிகள் பெற்றும் கு சுற்றிக்கட்டியும்

ழு, ழு, து, ழு, ழு, ழு என்பன மேற்காலை அரவாக மாற்றியும் வருதல்.

5. ஐகார உயிர்மெய்களில் அநேகம் சங்கிலிக் கொம்பான 'ஐ' குறியை முன்னால் பெற்றுவரண, ல, ள, ன எனும் நான்கும் ணை, லை, ளை, னை என வரல்.
6. டகரத்தின் சில இடர்பாடுகள் (டி, டி, டு, டூ) இவ்வாறாகப் பிரச்சினைக்குரிய, அதாவது ஒன்றியமில்லாத வரிவடிவுகள் மேற்கூறிய 46 எழுத்துக்களுமாகும். இவைகளே இயந்திரமயத்துக்கு இடர்ப்பாடுகள் விளைவிப்பன. அதுமட்டுமல்ல தமிழ் மொழியைப் பிறர் இலகுவில் கற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி இடர் செய்வனவுமாகும்.

மனிதனுக்கு தலைமுடி இயற்கையானது. பாதுகாப்பானது. வெட்பதட்ப மாற்றங்களைத் தாங்களும், வேறு பொருட்களின் தாக்கங்களை ஈடுசெய்யவும், கண், மூக்கு, வாய், காது, மூளையாகிய முக்கிய பஞ்சேந்திரியங்களைப் பாதுகாக்கவும் இயற்கையாய் அமைந்த கேடயம். இப்போது முடி வளர்ப்பதில்லை. கிராப்பு வெட்டிவிடுகிறார்கள். இதற்காக மயிர் வளர்வதும் இருப்பதும் ஒரு குறையெனலாமா? இது குறையிலலை தேவைக்குத் தற்ப்பாது உகந்ததில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

இதுபோற்றான் தமிழ் எழுத்துக்களுக்குக் கூறும் குறைகளுமுள்ளன. இப்போது உலகமெங்கும் பரவிவரும் ஒரு தொற்றுநோய்; "மாற்றம் வேண்டும், சீர்திருத்தம் வேண்டும்" எனும் வெகு விரைவில் பற்றிக் கொள்ளும் மனப்பிணியாகும்.

மாற்றம்- சீர்திருத்தம் என்பன ஆதிகாலத்திருந்தே ஏற்பட்டு வரும் செயல்கள்தாம். அக்காலத்தில் இவை உடலில் அதிக தொழிற்பாட்டினால், காலமாற்றத்தால், உறுப்புகள் சேதமடைவதால், உயிரூட்டக் குறைவால் ஏற்படும் இயற்கையான நோய்கள் போன்றேயிருந்தன. ஆனால் இப்போதோ வைரசு போன்ற தொற்று நோய்க் கிருமிக

ளால் உண்டாகும் தொற்று நோய் போன்ற வேகத்தில் தாக்குகின்றன.

எழுத்துக்களில் மாற்றம் செய்தல் தமிழுக்கு புதிய தல்ல. ஆதிகாலந்தொட்டே சீர்திருத்தப்பட்டு மிக நுணுக்கமான அமைப்புகளுடன் இப்போது பூரணவடிவு பெற்றுள்ளது தமிழ் நெடுங்கணக்கு.

உலகின் ஏனைய பகுதிகளிற் போலல்லாது தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடத்தின் காலநிலை, தாவரவியல், பூமுக இயல்பு முதலானவற்றிற் கேற்பவே அவர்களின் எழுத்துரு மாற்றம் உருவெடுத்து வந்துள்ளது. தோலில் எழுதுதல் போன்ற முறை இங்கு நிலைத்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் அதனிலும் பார்க்க தால விருட்சங்களின் ஓலைகளில் எழுதுவதே ஆதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. எனவே கூர் ஆணி கொண்டு ஓலையில் எழுதத்தக்கதாகவே தமிழ் எழுத்துருக்கள் மாற்றம் பெற்றன. ஓலையில் எழுதும் ஓலைக் கவடிக் காலம் சங்ககாலத்துக்கு முன்னரே இருந்ததால் எழுத்துருமாற்றங்கள் அதிகமாக இராது ஒரே சீராக இருந்து வந்துள்ளது அச்சியந்திரமும் கடதாசிப் பாவனையும் நடைமுறைக்கு வரும்வரை எம்மாற்றமும் இல்லாதிருந்துள்ளது. மத்தியாசிய—மேற்காசிய மக்கள் தோற்சருளில் எழுதும் காலத்தில் தமிழக மக்கள் ஓலையில் எழுதும் பழக்கமுடைய வராக இருந்துள்ளனர். குற்றும் சுழியுமற்ற எழுத்துக்களாகவே அவை இருந்தன. எனினும் அவை இருப்பதாகவே கொண்டனர். 'பட்டம்' என்பதை 'பட்டம்' என்றே எழுதிக் குற்றைத் தவித்தனர். எனினும் அதனைப் 'பட்டம்' என்றே வாசித்தனர்.

எனவே தொல்காப்பியர் காலத்திருந்தே இப்போதுள்ள நெடுங்கணக்கில் (வீரமாமுனிவர் செய்த மாற்றத்தை விட) உள்ள எழுத்துக்கள் இருந்து வந்துள்ளன.

“கவெட்டு”க்களைக் கொண்டு பிரமி எழுத்து எனத் துணிவதெலாம் பனையோலைத் தமிழ் எழுத்தினைக் கல்லில் பொறிக்கவும், வடமொழியைக் கலக்கவும் செய்த முயற்சிகளேயாகும்.

தமிழ் வரி வடிவங்களின் வரலாற்றைக் கல் வெட்டுக்களின் உதவியுடன் கணிப்பது மிகத்தவறாகும். கல்லுளிக் காரர் செய்த மாற்றமெல்லாம் தமிழ் எழுத்து மாற்றமாகாது. அதனை எதிர்த்து நின்று வெற்றி கொண்ட பெருமை தமிழ் மொழிக்குண்டு. ஒருவேளை இம் மாற்றத்தைத் தழுவின பகுதியினர் தாம் மலையாள-தெலுங்கு கன்னடமாயினரோ நாமறியோம்.

வடமொழிச் சொற்களைப் பாவித்தாலும் வடமொழி பிராகிருத வரி வடிவங்களை கண் கொண்டும் பார்க்காத கற்புத் திறன் தமிழன்னைக்கு இஊந்து வந்துள்ளது. ஏனெனில் அது ஒருபூரண அமைப்புற்ற எந்தத் தேவையையும் நினைவேற்றத்தக்க சக்தியுள்ள மொழியாகும்.

தமிழ் எழுத்துக்களின் சிறப்புகள் பல அவற்றுள் விதந்துரைக்கக் கூடியதாக உள்ள சிலவற்றைகீழே காண்க:

1. மயக்குறாத வரிவடிவங்கள் க,ச,த, மூன்றும் ஒரே வித அமைப்புடையதாயினும் எழுதும்போது மயக்குறாத வகையில் அமைந்துள்ளன.
2. ஆய்ந்து, அலசி, பயன்கண்டு சுருக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் (“ஈ” போன்றவை) நோவுக்கும் ஸ்ரேவுக்குமுள்ள இடங் கொள்ளளவு, கண் பார்வையடக்கம் என்பவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இது புலனாகும்.
3. கூட்டெழுத்துக்கள் இன்மை. வட மொழியையும், அதனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு திராவிடத்திலிருந்து கிளைத்த மொழிகளும் கூட்டெழுத்துக்களைக்

கொண்டிருப்பதை அறிவோம். ஆனால் இக் கூட்டெழுத்து முறை தமிழில் இல்லை. அம்மொழிகளின் வரி வடிவங்களுடன் கூட்டெழுத்து வரி வடிவங்களுக்கும் பயில வேண்டும். ஆனால் தமிழில் இத்தொல்லை யில்லை. “ந்திரா” என்பதற்கு ஒரு கூட்டெழுத்து ஏனைய மொழிகளில் இருக்கும். ஆனால் தமிழில்; ந-தி-ரா மூன்றெழுத்தாலும் அதைச் சுட்டி விடலாம்.

4. தற்போது தமிழில் கூட்டெழுத்து வடிவில் உள்ள ன், ஞ, ஞ, ஞ, ஞ, ஞ, ஞ, என்பனவும் உகர, ஊகார உயிர் மெய்யெழுத்துக்களும் ஆதியில் நாம் இப்போ விரும்பும் மாற்றத்தையுடையதாகவே இருந்தவையாகும். அவை எழுதுவோருக்கும், வாசிப்போருக்கும் தந்த இடர்களைப் பொறுக்க முடியாமல் அக்கால அறிஞர்களும், முனிவர்களும் சுருக்கிய வடிவமே இவையாகும். எனவே நாம் புதிதாக செய்வதொன்றில்லை. பழமைக்குத் திரும்புகிறோம் என்பதே சாலப் பொருந்தும், இது ஒரு மகத்தான சாதனையல்ல.

இப்போது தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்றொரு சிகிச்சை முறையை டாக்டர்களும், பண்டிதர்களும் செய்து பார்க்கிறார்கள். நோயிருந்தால் அல்லவோ சிகிச்சை வேண்டும். தமிழ் எழுத்து முறையில் இருக்கும் நோய்கள் மிகச் சிறியவை. ஆயினும் டாக்டர்களும், பண்டிதர்களும் நித்சயத்திருப்பதோ பெரிய அறுவைச்சிகிச்சையாகும். விமானப் பயணம் இயந்திர யுகத்தின் அரியசாதனை. அதில் பிரயாணஞ் செய்பவர்கள் யாவரும் விமானமோட்டிகளின் ஆடை உபகரணங்களை அணிய வேண்டுமா?

சிந்தனை 5

தட்டெழுதி, தட்டச்சு அடுக்கி, மின்இயக்க அச்சு, தொலைபேசி எழுதி, மின்மூளை இயக்கி, விராட்மன் முகவரித் தகடெழுதி எனும் இயந்திர சாதனங்களுக்கமைய தமிழ் எழுத்துருவங்களுக்கு பூரண அறுவைச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமா?

இயந்திர சாதனங்களுக்கு ஏற்ப தமிழ் வரிவடிவங்களை மாற்றுவதா? அல்லது தமிழ் வரிவடிவங்களுக்கேற்ப இயந்திர சாதனங்களை மாற்றுவதா? அதாவது தொப்பிக்கேற்ற தலையை ஆக்குவதா அன்றி தலைக்கேற்ற தொப்பியை ஆக்குவதா?

தமிழ் எழுத்துக்களை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பதைக் கேட்கும் போதே நினைக்கும் போதே உடல் நடுங்கி ஒரு சாணாகக் குறுகுகிறது. குறைகள் உண்டு ஆதலால் திருத்தம் தேவை என்பது அநாகரீகம். அவமானம். ஆனால் இயந்திர சாதனத்துக்கு அடக்க முடியாதளவு வசதியீனங்கள் உண்டு என்பது நாகரீகம். தன்னம்பிக்கை மிக்கதமிழ்ப்பண்பு.

'சேரியில் இருந்துவந்தவன் சேரன் பாழியில் இருந்து வந்தவன் பாண்டியன் சோழியில் இருந்துவந்தவன் சோழன்' என அகழ்வாய்வாளர் ஆராய்ச்சி நடத்தி அவையில் பேசுவந்துள்ள இக் காலகட்டத்துள் (தாழியில் இருந்து வந்த

இதே 92 வரி வடிவங்களுடன் ஸ, ல, ள, ழ, ஶ, ஷ, ஜ, ஶ, ஹ எனும் வடவெழுத்துக் குறியீடுகள் 7ம் சேரின் மொத்தம் 99 வரி வடிவுகளாகும். இவற்றிலும் ஆரம்ப வரி வடிவுகள் பின்வருமாறு ஆகும்.

உயிர்எழுத்துக்கள் (அ,இ,ஈ,உ,எ,ஐ,ஓ)	—	7
மெய்யெழுத்துக்கள்	—	18
ஆய்தம்	—	1
உயிர்க் குறிகள் ஈ, ி, ே, ை, ொ, ோ	—	7
(அரவு விசிறி விசிறிக்கொம்பு ஒற்றைக்கொம்பு இரட்டைக்கொம்பு சங்கிலிக்கொம்பு கீழ்விலங்கு)		
ஆகார உயிர்மெய்; ஞ, ஞ, ஞ,	—	3
இகர உயிர்மெய்; டி	—	1
ஈகார உயிர்மெய்; டி	—	1
உகர உயிர்மெய்	—	18
ஊகார உயிர்மெய் கூ, சூ	—	2
உகர உயிர் மெய்களுக்கு சுற்றிக் கட்டியவிடத்துப் புள்ளியும் ஏனையவற்றிக்கு 7 மேற்காலும் சேர்த்துவிடின் ஊகார மெய்களாகும்.		
ஐகார உயிர்மெய் ; ண, ண, ண, ண,	—	4
இலக்கங்கள்	—	10
மொத்த வரி வடிவுகள்		<u>72</u>

ஆங்கில மொழியை 26 எழுத்துக்கள் கொண்ட தொகு மொழி என்கிறோம். அதே வேளை ஆங்கில மொழியை எழுத, வாசிக்க ஒருவன் பின்வருமாறு வரிவடிவங்களை எழுதப் பயில வேண்டும்.

கையெழுத்துபெரிது	— 26	கையெழுத்துசிறிது	— 26
அச்செழுத்துபெரிது	— 26	அச்செழுத்துசிறிது	— 26
இலக்கங்கள்	— 10	மொத்தம்	— 114

இப்போது நாம் எழுதும் 1, 2, 3 ஆதிய இலக்கங்கள் அரபுக் குறியீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. தமிழ் இலக்கங்களைப் பாலனைக்கு எடுப்போமானால் க, உ, ங, ச, ரு, கூ, எ, அ, ய, ஆகிய எழுத்துக்களின் சிதைவும் விகாரமும் தோன்றலும் பெற்ற இலக்கங்களையே எழுதுவோம். இதனால் தமிழ் வரி வடிவுகளின் எண்ணிக்கை 62 ஆகக் குறையும்.

தமிழ் ஆங்கில மொழி பயில்வோர் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய வரிவடிவங்களை ஒப்பிட்டு எம் மொழிசுவையும் சுருக்கமானதென்பதை நாம் சீர் தூக்குவோமானால் தமிழ் மொழி முன்நிற்பதை நாம் காணலாம். ஆங்கில மொழியே இவ்வாறெனில் எழுத்து வரி வடிவங்கூடிய ஆரிய மொழியும் ஏனைய திராவிட மொழிகளும் எம்மட்டு என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

நெடுங் கணக்கில் உள்ள 247 வரி வடிவங்களுக்கும் தனித்தனியே இயல்பான 247 ஒலிகள் உள. இதை விடச் சார்பெழுத்து ஒலிகளுமுள. இந்த ஒலிகளைக் கொண்டு எவ்விதமான ஒலிகளையும், சத்தங்களையும் சரிவர உண்டாக்க முடியும்.

'WILLIAM' என்பதனை வில்லியம். உவில்லியம் என்று தமிழில் எழுதி விடலாம். ஆனால் 'கந்தப்பன்' என்பதனை 'KANDAPAN'. அல்லது 'KANTHAPPAN' என எழுதி ஆங்கிலத்தீர் கண்டப்பான், கந்தாபன், கண்டப்பன் எனவும் இன்னும் அநேக விதமாகவும் வாசிக்கலாமே தவிர நேரடியான ஒரேவித உச்சரிப்பாக உச்சரிக்க முடியாதிருக்கிறது.

தமிழில் உள்ள 247 வித எழுத்துக்களையும் ஆங்கில மொழியினால் சுட்டுவது கஷ்டம் அதுவும் 'ழ' ஒலியை எவ்விதமாகவும் காட்ட முடியாது

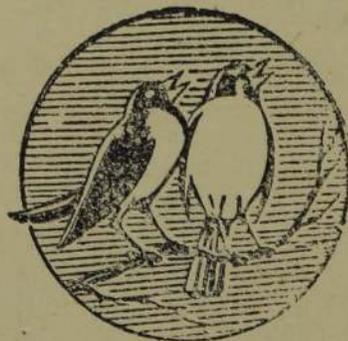
இதைவிட கையெழுத்துக்கொருவித அமைப்பு. அச் செழுத்துக்கொருவித அமைப்பு. என இருவகை வரிவடிவு இடர்ப்பாடு தமிழ் மொழிக்குண்டா?

அகரத்துக்குரிய ஒலி ஒன்றே! அதனை எவ்வாறேனும் வேறுபடுத்தி ஒலிக்க முடியாது. அதன் நெடிலான ஆகாரத்துக்குக்குத் கூடத் தவறி உச்சரிக்க முடியாது. ஆனால் ஆங்கில உயின் ஒலி வேறுபாடு எத்தனை? அ, ஆ, எ, ஏ என எத்தனை ஒலிகளுக்கு மாறு வேடமிட வேண்டியுள்ளது.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற வள்ளுவர் சட்ட மொப்ப ஒருவெழுத்துக்கொரு ஒலியென்ற கற்பு நிறை உள்ளது தமிழ் மெழுத்துக்கள்.

சார்ந்து வருபவையால் குறுகினும் அளபெடுப்பினும் தனித்தன்மை கெடாது நிலைத்து நிற்பவை. அகரம் படுத்தலெடுத்த லாசையால் மாத்திரையில் கூடி குறைவதன்றி வேறெழுத்தின் ஒலி தராது.

“மி” இது ஒரு தனியெழுத்தாகுமா? மகரத்தை யெழுதி அதற்கு வீசிறியிட்டு “மி” என வாசிக்கின்றோம். இதே போல உயிர் மெய் யெழுத்துக்களை உண்டாக்கின்றோம். இதே நிலையிற் சிந்தித்தால் “மி” ஓலி வடிவில் தனியெழுத்தாகினும் ம+ி ஆகிய இரு வரிவடிவின் ஒட்டு வடிவாகும்.

சீந்தனை 6

இடர் துகின்ற எழுத்துக்கள் என்று எழுத்துச் சீர் திருத்தக்காரர்கள் இயம்புகின்ற இந்த 47 எழுத்துக்களையும் இட்டு நன்கு ஆய்ந்தறிய வேண்டியது அவசியம். இதற்காகப் பின்னரும் ஆய்வினை செய்து பாப்போம். சில நூல்களை எடுத்து அந்த நூல்களில் இவ்வெழுத்துக்கள் எவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதை ஆய்ந்துணர்வது அவசியமாகும்.

அதற்காக தமிழ் பேசும் மக்களிடையே பாவனைக்கிருக்கும் நூல்களிற் பத்தினை எடுத்துக் கொள்வோம். பாலர் தொடக்கம் பலரும் உபயோகிக்கும் அந்த நூல்களைப் பின்வருமாறு இலக்கமிட்டுப் பிரிப்போம்.

I பாலர் மட்டம்

01. தமிழ் மலர்-1979 - கல்வித் திணைக்களம் இலங்கைப் பதிப்பு பக்கம் 153.

II மாணவர்மட்டம்

02. (கலை) "வட்டி" அ.சுப்பையா. 1973. தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம். தமிழகப் பதிப்பு பக்கம் 49.

03. (விஞ்ஞானம்) இடைநிலைப் பௌதிகவியல் (சிமிது) K.S. அருள்நந்தி 1967. கல்வித் திணைக்களம் இலங்கை வெளியீடு பக்கம் 165.

III பாமரர் மட்டம்

04. வீரசேகரி (தினசரி) 17.8.81. பக்கம் 4
05. சூலி அரசாணி மாலை 1951. தெய்வ மகள் அச்சக் கூடம். பக்கம் 121.

IV இலக்கியர் மட்டம்.

06. பொதியமும் இமயமும். பிழீ. அமுதநிலையம். 1963. பக்கம் 41.

V சமய மட்டம்

07. சுந்தர மூர்த்திகள் தேவாரம் 1965 பக்கம் 243. திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமட வெளியீடு.
08. புதிய ஏற்பாடு பக்கம் 41. அப்போஸ்தவர் நட்படிக்கை. 6.
09. திருக்குரான். பாகவி மொழி பெயர்ப்பு (20 தாஹா 2ம் பிரிவு 29-43 வசனங்கள்) பக்கம் 20

VI தமிழ் கற்ற பிறமொழி அறிஞர் மட்டம்:

10. தொன்னூல் விளக்கம். வீரமாமுனிவர். ச.வே.சுப்பிரமணியன் பதிப்பு 1978 பக்கம்-79.

இந்த நூல்களில் பிரச்சினைக்குரிய 47 எழுத்துக்களும் வந்துள்ளவாற்றைத் தொகுத்துப் பின் வரும் அட்டவணையைத் தயாரிக்கலாம். (அட்டவணை இல1) 25ம் பக்கம்

இந்த அட்டவணையில் இருந்து நாம் பின்வரும் முடிவுகளைக் கரணலாம்.

1. பொதுவாக ஒரு பகுதியில் ஆறிலொரு பகுதியில் இந்த எழுத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நூறு எழுத்துக்களில் சராசரி 16 எழுத்துக்கள் பிரச்சினைக்குரிய சீர் திருத்தம் வேண்டும் எழுத்துக்களாகும்.
2. இவற்றுள் "ஐகாரம்" ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கவும் இல்லை. ஒரு இடர் தரும் எழுத்தாக இருக்கவும் இல்லை.

3. (''ா'') அரவு பெருத ண, ரு, ன, க்களும் (''ை'') சங்கிலிக் கொம்பு பெருத ணை, லை, னை, னைக் களும் அதிக இடம் பெறுபவை இல்லை. ஆனால் உகர உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள்தான் அதிக இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள்ளும் கு, டு, து, பு, று, மு, யு, ரு, னு, லு, ஆதியை அதிகம் பயில்வன. ஊகார உயிர் மெய்களின் இடம் பெறுவ்கிதமோ மிகக் குறைவு.

இந்த உண்மைகளை மனதில் பதித்து வைத்துக் கொண்டு சில சீர் திருத்தம் பற்றிய கருத்துகளை அணுகுவோம்:— சுருக்கப்பட்ட இந்த எழுத்துக்களின் அமைப்பை மாற்றி: றா, ணா, லை, னை, என எழுதுவதாக வைப்போம். இதனால் ஏற்படும் நன்மை என்ன?

உயிர்க் குறிகளை ஒன்றியப் படுத்தலாம் என்போர் அவ் எழுத்துக்களின் இடக் கொள்ளளவுகளைப் பாருங்கள்.

ணை

னை

ளை

ணை

னை

ளை

லை

றா

னா

ணா

லை

றா

னா

ணா

எவ்வளவாக இந்தச் சீர் திருத்தம் பெரிய இடத்தை ஆக்கிரமிக்கிறது! இதன்படி பார்க்குமிடத்து 100 பக்க முள்ள ஒரு நூலை பழைய எழுத்துக்களுடன் அச்சப் பதிப்ப திலும் பார்க்க சுமார் 20 பக்கங்கள் கூடி 120 பக்க நூலாக அச்சிட நேரிடும்!

தலை வலிக்கு மருந்து செய்ய திருகுவலி வந்தது போற் றுன்! இனி ஐகாரத்தை அய் என்று எழுத வேண்டுவோ ரின் ஆலோசனையை ஏற்றால் 120 பக்கம் 130 பக்கமாகும். உசுர, ஊகார உயிர் மெய் மாற்றங்களையும் ஏற்றுக்கொண் டால் 150 பக்க நூலாகிவிடும். சீர் திருத்தக்காரர் செய்த சேவையால் நூலின் விலை அரை மடங்காக அதிகரிக்கும். 10 ரூபா பெறுமதியான நூல் 15 ரூபாவாகும்.

முருக்க மரத்தில் பழையபடி வேதாளத்தை ஏற்றும் இந்த முயற்சியாளரை முன்னோடிகள் எனலாமா? அல்லது பின்னோடிகள் எனலாமா?

இதை விட இன்னுமொரு ஆய்வினைச் செய்து பார்ப் போம். இதுவரை தமிழில் எழுதி, வாசித்து வரும் மக்க களின் உலகளாவிய தொகை 6 கோடி எனக் கணித்துள்ள னர். அதுமட்டுமல்ல தற்போது வழக்கில் இருக்கும் நெடுங் கணக்கு முறையில் அச்சிடப்பட்டுள்ள நூல்களின் தொகை கிட்டத்தட்ட 75,80,000 ஆகும். இதைவிட ஆவணங்களும் ஏனையவும் அதிகமுண்டு. இந்தத் தரவைக் கொண்டு தமிழ் எழுத்துச் சீர் திருத்தம் அவசியமா எனக் கணிக்கலாம்.

ஒரு தமிழ் நூலின் 1000 பிரதிகள் அச்சிடப்படுகின் றதென வைத்துக்கொள்வோம். இதனை ஆக்குந் தொழி லில் பூனைந்திருப்பவர்கள் ஏறக்குறைய பதின்மரே ஆவர். நூல் எழுதுபவர், அச்சடுக்குபவர், பிலிழ்திருத்துபவர் எனும் வகையில் இவர்கள் அடங்குவர்.

இவ்வாறு அச்சிட்ட 1000 பிரதிகளையும் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி மக்கள் வாசிக்கின்றனர். பத்துப்பேரின் முயற்சியால் உருவான ஒருநூலினால் பயன் பெறுபவர்கள் 1 கோடி மக்களாவர். இவ்விருபகுதியினரையும் ஒப்பிடும்போது ஒரு ஆக்குபவருக்கு பத்துலட்சம் நுகர்வாளர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

எழுத்துச் சீர் திருத்தத்தினால் அதிக பயனும் நன்மையும் பெறுபவர்கள் யார்? என்ற வினாவுக்கு விடை காண்புகின் தமிழ் எழுத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர் சில பேர் என்றே கூறலாம். அவர்கள் கூட நுகர்வாளர்களாகும் போது இடருறுவர்.

ஒருவர் தொழில் நுட்பங்காரணமாகப் பயன் பெற அதை நுகர்க்கும் பத்துலட்சம் பேர் புது எழுத்துக்களை மட்டிடுவதிலும், பிரயோகிப்பதிலும், மயக்குறுவதிலுமாகத் துன்புறுவர். பழைய நூல்கள் பிறமொழி நூல்போன்றதாகி பிற்காலச்சந்ததியினரால் ஒதுக்கப்படும்.

தற்போதுள்ள நெடுங்கணக்கின் படி:-

“ஆனால் பிள்ளைகளைப் பிள்ளைகள் போற் பேணாது விடின் பெற்றாருக்கும் மற்றோருக்கும் தொல்லை தரும் மாறாகக் கொள்ளை நோய்களாகி ஆறாக் கவலைக்குள்ளாக்குவர்”

புதுச் சீர் திருத்தத்தின் படி:-

“ஆனால் பிள்ளைகளைப் பிள்ளைகள் போற் பேணாது விடின் பெற்றாருக்கும் மற்றோருக்கும் தொல்லை தரும் மாறாகக் கொள்ளை நோய்களாகி ஆறாக் கவலைக்குள்ளாக்குவர்”

இந்த இரு பந்திகளையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். நடைமுறையில் இருக்கும் நெடுங்கணக்கில் எழுதப்பட்ட முதலாம் பந்தியில் 3வரிகள் இருப்பதையும் சீர்திருத்த நெடுங்கணக்

கின்படி அமைத்து எழுதப்பட்ட இரண்டாம் பந்தியில் ஐந்திலொரு வரி கூட இருப்பதையும் கவனிக்கலாம்.

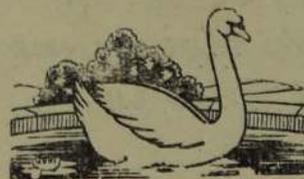
மேலும்; ஐகார நிவர்த்தி செய்ய அம்சேர்ப்பின்:—
 “ஆனால் பிள்ளையங்கள் அய்ப் பிள்ளையங்கள் போற்பேணாது விடின் பெற்றாருக்கும் மற்றோருக்கும் தொல்லாய் தரும் மாறாக் கொள்ளாய் நோய்களாகி ஆறாக் கவல் அய்க் குள்ளாக்குவர்” எனவரும். இவ்வாறால் இப்பந்தியில் இன்னும் 2 மில்லி மீற்றர் கூடும்.

இதைவிட உகர, ஊகாரக் குறியீடுகளையும் சீர்திருத்தி அச்சிட்டால் சீர் திருத்தத்தினால் வரும் விளைவு நூற்றுக்கு இருபது வீதம் உற்பத்தி செலவை அதிகரிக்கும்.

இதே வேளை இப்போதுள்ள வரிவடிவில் எழுத வாசிக்க ஏதும் கஷ்டங்கள் உண்டா? என்ற வினாவை யெழுப்பின் பொதுமக்கள்; தற்போதுள்ள நெடுங்கணக்கு திருப்தியான தென்றே கூறுவார்கள்.

தமிழ் நெடுங் கணக்கில் குறை கூறுவோர் வடமொழி லுயிம் வடமொழிச் சார்புள்ள ஏனைய மொழிகளிலும் உள்ள வரி வடிவுகள், கூட்டெழுத்துக்கள், வர்க்களழுத்துக்கள் என்பவற்றால் பெருகி நிற்பதைக் காணவில்லையா? அவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது தமிழ் வரிவடிவு எவ்வளவு கையடக்கமானதென்பது புலனாகும்.

சீர் திருத்தம் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் நன்மைக்காகவே ஏற்பட வேண்டும் பல்லாயிரக் கணக்கானோரை வருத்தி சிலரை இலகுப்படுத்தவதை எப்படிச் சீர்திருத்தமெனலாம்?

சீந்தனை 7

தமிழ்த் தட்டெழுதியின் உபயோகம்பற்றி அதனோடு ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் இரண்டு முக்கிய குறைகளைக் கூறுவதுண்டு. ஆங்கிலத் தட்டெழுதி இயக்குநர்கள்போல அதிக வேகமாக இயங்க முடிவதில்லை என்பது ஒரு குறை. அடுத்தது தட்டெழுதியின் அகன்ற பதிப்பி வரிசை மேடை (Key-Board)யில் விரல்களை வேகமாக நகர்த்த முடியவில்லை என்பதாகும்.

இவ்விரு குறைகளை நீக்க எழுத்துச் சீர் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மையும் சிந்தித்து ஒரு புது வழி காண முடியாதுள்ள இயலாமையுமே காரணங்களாகும்.

ஒரு தமிழ் நூலின் ஆங்கில-சிங்கள மொழி பெயர்ப்புக்களை மும்மொழியிலும் தட்டெழுதியால் பிரதி செய்த பின்னர் ஒவ்வொரு அமர்த்துகைக்கும் (Stroke) ஒரு அழுத்தலகு எனக் கணக்கிட்டபோது; தமிழில் 512 அமத்துகைகளும், ஆங்கிலத்தில் 509 அமத்துகைகளும், சிங்களத்தில் 620 அமத்துகைகளாக அலகிட்டோம். இம்மொழி பெயர்ப்பு தேர்ச்சியும் தகுதியும் வாய்ந்தவர்களால் செய்யப்பட்டது.

சொல்லுக்குச் சொல் அலகிடும்போது; உதாரணமாக: Department = திணைக்களம். இரண்டிலும் 10 அமத்

துகைகள் வந்து சமப்படுத்துகின்றன. My= எனது 2ம், 3மான அமத்துகளாக வந்து தமிழில் 1 அமத்துகைகூட Congratulation= வாழ்த்து 14ம், 8மாக வந்து ஆங்கிலத்தில் 6 அமத்துகைகூட. இவ்வாறே சராசரியாக சமதையான (Strokes) அமத்துகைகள் ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழிற்குமுண்டு.

நமது தமிழ் எழுத்து வரிவடிவுகளில் கூட்டெழுத்துக்களும், வர்க்களழுத்துக்களும் இல்லாதிருப்பது எவ்வளவோ நல்லதாய்ப் போயிற்று. இன்றேல் அத்தனை வரி வடிவங்களையும் தட்டெழுதியில் நுழைப்பது ஒட்டகத்தை ஊசித்துவாரத்துள் நுழைப்பதொக்கும்.

தட்டெழுதியின் இயந்திர அமைப்பை சீர் திடுத்து வதன்றி அதற்கேற்பப் பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்கள் பாவனைக்கிருந்து வரும் தமிழ்எழுத்துக்களை மாற்றியமைக்க முற்படுவது தொப்பிக்கேற்ப தலையைச் சிறிதாக்குவது போலாகாதா?

“கா” என்பதனை தமிழ்த் தட்டெழுதியில் பதிக்க இரண்டு அமத்துகைகள் தேவை அதே ஒலியை ஆங்கிலத்தில் பதிக்க ‘Ka’ என இரண்டு அமத்துகைகள் தேவை. இப்படிப் பார்க்குமிடத்து வேகம், இலகு பற்றிய வேறுபாடு எழுத்துக்களால் ஆவதில்லை என்றாகிறது.

விரைவுக்கும், பாவனை இலகுக்கும், ஆங்கிலத் தட்டெழுதிக்கும், தமிழ்த் தட்டெழுதக்கும் உள்ள வேறுபாடு (Key Board) எழுத்து வரிசை மடையாகும்.

இவ்வேறுபாட்டினையும் மேற்கொள்ளும் வழி வகைகளையுமிட்டு ஆராயப் புகுமுதல் பின்வரும் புள்ளி விபரத்தைக் கவனிப்போம்.

எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களுள் 58 வீதமானவர்கள் தினசரி எழுதியும் வாசித்தும் தமிழ் எழுத்துக்களை உபயோகித்து வருகின்றார்கள். (இவர்களுள் 32வீதமானோர் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், இலிகிதர்கள், அதிகாரிகள், வர்த்தகர்களாவர், ஏனையோர் ஏனைய 26 வீதத்துள்ளும் அடங்குவர்.) மிகுதியினருள் 12வீதம் வாசினையுடன் நின்று விடுகின்றனர். எஞ்சிய 30வீதத்தினரும் பெயரளவில் படித்தவர்கள் வகுப்பில் அடங்கினும் கையொப்பமிடுவதற்குத் தான் எழுத்தினை உபயோகிக்கிறார்கள்.

இவர்களுள்ளும் 58 வீதமானோர் அச்சிட்ட பத்திரங்களையும், 26வீதமானோர் தட்டெழுதிப் பத்திரங்களையும் வாசிக்கின்றனர். அச்சத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் 008 வீதமும், தட்டெழுதி இயக்குபவர்கள் 003வீதமுமானவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். இவ்விகிதாசாரம் மொத்தச் சனத் தொகையுடன் ஒப்பிடும்போது மேலும் குறைவுபடும்.

இப்புள்ளி விபரங்களை ஒரு பக்கலில் ஒதுக்கி வைத்து இயந்திர யுகத்துக்கேற்ப எழுத்துச்சீர் திருத்தம் வேண்டும், தட்டெழுதியின் விரைவு அதிகரிக்க ஆங்கிலத் தட்டெழுதியின் எழுத்துப் பொறிப் பீடம் போல் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு எழுத்துப் பொறியில் இரு எழுத்துக்கள் தற்போது இருப்பதால் எழுத்துமுக உயர்த்தியை அடிக்கடி இயக்குவதால் விசைவு மிகமிகக் குறைகிறது. நகராவிசை இன்னொரு தொல்லை. ஒரு எழுத்திற்கு உதாரணமாக 'கோ' என்பதற்கு மூன்று அழுத்துகைதேவை என்றெல்லாம் குறைகூறுகின்றனர். இத்தனைக்கும் காரண கர்த்தா தற்போதுள்ள தமிழ் வரி வடிவு என்பது இவர்களின் ஆதங்கம்!

இக்குறைபாடுகளை நீக்கப் பலர் பலவிதமான ஆலோசனைகளை நல்கியுள்ளனர். இவர்கள் தமிழிற்புலமை கொண்டவர்களே தவிர பொறியியற் புலமை முதிர்ந்தவர்களல்லர்

எல்லா இலக்கங்களையும் 'எலக்ரேன்' எனும் மின்னணு இயக்கத்தில் புலப்படுத்தும் பொது உருவாக சதுரவடிவத்தில் அமைந்த எட்டின் வரி வடிவத்தைக்கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறே 26 ஆங்கில எழுத்துக்களையும் ஆக்கத்தக்கதாக ஒருருவத்தையும் ஆக்கியுள்ளனர்.

இந்தப் பொதுக் கருவுருக்களைப்போலத் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கும் ஒருகருவுருக் காணவேண்டும். இதுதமிழ் வல்லார்க்குக் கைவராக்கலை--ஒவியம்-பொறியியல் வடிவ வரைவாளர்க்கு இயல்வதொன்று. இம் முயற்சியில் இது வரை ஈடுபட்டுள்ளவர் யாவர்? அவர்தம் முயற்சியின் விளைவுகள் யாவை? இறறைவரை வெளிவந்துள்ள எழுத்துச் சீர் திருத்தக் கருவூலங்களில் இதுபற்றிய எக்குறிப்பும் இடம்பெறாததேன்? இக்கருமத்தை விட்டு, எழுத்துச் சீர் திருத்தமென, நோய் நாடி பாராது பேயாடி நோய்தீர்க்கும் முயற்சியில் நாம் ஏன அதிக கவனத்தையும், காலத்தையும் வறிதே கழிக்க வேண்டும்? தற்போதுள்ள தமிழ்த் தட்டெழுதி அமைப்பையிட்டு சிலர் கூறும் ஆலோசனைகள்; எழுத்துக்களைச் சிதைத்தல் என்றும், புதுக்குறியீடுகளை புகுத்தல் என்றும் இரண்டு வகையினதாகும். புதுக்குறியீடுகளைப் புகுத்திட நனைப்பவர்கள். குறியீடுகளை சற்றுமாற்றி அமைத்தல் என்றும், முற்றும் புதுக்குறிகளைப் புகுத்தல் என்றும் இரு ஆலோசனைகளைக் கூறுவர்.

இடர்பாடுகள் தரும் எழுத்துக்களை எடுத்து அவற்றை ஒன்றியப்படுத்தல் மூலம் எழுத்துக்களின் வரிவடிவுகளை குறைக்கலாம். இதன்படி ஞ, ஞ, ஞ என்பவற்றை ணா, றா, னா வாக்கல் மூலம் 3 வரிவடிவங்களையும் ணை, லை, னை என்பவற்றை ணை, லை, னை எனவாக்கல் மூலம் மேலும் நான்கு வரிவடிவுகளையும் குறைக்கும் இம்முயற்சியை தமிழக அரசு கைக்கொள்ளுகிறது.

உயிரெழுத்துக்களில் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்பவற்றை அகற்றி அதற்கீடாக அ, இ, உ, ள, ஓவென உயிருக்கு மேலும் உயிர்க்குறியூட்டி ஐந்தெழுத்துக்களையும் (அ, இ, உ, ள, ஓ வென் றெழுதி ஐகாரத்தையும் ஓளகாரத்தையும் அழித்தொழிக்கவும் முயற்சியுண்டு.) உகர, ஊகார உயிர் முரண்களை நீக்க வட மொழி எழுத்துக்களுக்கு நாமிடும் குறிகளான ஁, ஁ இவற்றைப் பாவித்து மேலும் 34 வரிவடிவங்களையும் குறைக்கலாம். அதனால் ஒரு தமிழ் நெடுங்கணக்கை உண்டாக்கலாமென்பது ஒரு ஆலோசனை. அதன்படி,

உயிர்கள். அ, இ, உ, ள, ஐ, ஓ	—	06
அகரமெய்கள்	—	18
உயிர்க்குறிகள். ஁, ஁, ஃ, ஃ, ஃ, ஃ, ஃ	—	09
டி, டி	—	02
இலக்கங்கள்	—	10
மொத்த வரிவடிவுகள்	—	44

இம்முறை தட்டெழுதிக்கு மாத்திரம் உபயோகமாகும். அச்செழுத்துக்கொவ்வாது தமிழ்த் தட்டெழுதிக்கும் ஁, ஁, ஃ இம்முன்றும் வீச்சு விசையாக அழுத்துகையின்போது நேரே விழுந்து பதிக்காது வலது புறமாக தள்ளி விழும் பொறியமைப்புள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். இன்றேல் நகரா விசையாக இயங்க வேண்டும்.

மேற் கூறிய 44 உருவங்களுடன் வடவெழுத்துக்கள் ஆக்கக் குறிகளான ஐந்தினையும் சேர்க்க மொத்த வரி வடிவங்கள் 49 ஆகும். எனவே தட்டெழுதியின் எழுத்துப் பொறிப்பீடத்தில் இவற்றை அமைக்கலாம் அதன் பின்னர்;

சுருியனுடைய கதிர்களை நேரே நாம் நமது உணக்கண்களால் பார்க்க முயன்றால் அதவனுடைய எாற்ற மிகு பிரகாசம் நமது விழிகளையும் விழித் திரைகளையும் பாதித்து விடும்'' என்று தட்டெழுதியின் வாசகமா

கும் இப்படிச் செய்வதால் தமிழ்வளருமா? இயந்திர யுகத்தை எதிர்த்துப் போடும் எதிர் நீச்சலில் வெற்றி பெறுமா? இதை விட இயந்திர சாதனங்களுக்கேற்பத் தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்கப் பின்வரும்முறையைக் கைக்கொண்டால் என்ன என்பது எனது சிந்தனையாகும். உருவ அமைப்பொற்றுமை களுதி தமிழ் வரி வடிவுகளைப் பின் வருமாறு நிரைப்படுத்த லாம். இதுபற்றியெனது எழுத்து நூலில் பரக்கக்காண லாம்.

1. அ,ஆ,இ	10. ற,ஹ
2. ஈ,ங,ந,ர,ா	11. ஃ
3. உ,ஊ	12. கு,டு,மு,ஶ, ளு,மு,ரு,ளு,ளு
4. எ,ஏ,ஞ	13. து,நு,ணு,ரு,ளு,லு,று
5. ஐ,ஐ	14. சு,ங்,பு,யு,வு
6. ஒ,ஓ,ஓ,ஓ	15. ள,ஸ,வ,ல
7. க,ச,த	16. ட,டி,ஷ,க்ஷ
8. ண,ன,ன	17. லை,ளை,ளை,ளை
9. ட,ப,ம,ய,ழ	18. ி,ி கூ கு

இவைகளை நாம் உற்று நோக்கினால் அல்லது பிரதி பலிப்பொன்றியத் தோற்றத்தில் பார்க்கும்போது ஒருசில பொது அம்சங்கள் வெளிவரும்.

இப்படிப்பட்ட பொது உறுப்புகளைக் கொண்டு குறைந்தது இரண்டு அமத்துகையும் கூடியது ஓரோவிடத்து 4 அமத்துகைகளாக ஒரு எழுத்தினை உருவாக்கலாம். சா=cha என்பதனை தட்டெழுதியில் இட்டால் தமிழில் 2 அமத்துகைகளும் ஆங்கிலத்தில் 3 அமத்துகைகளும் வருவதைக் காணலாம்.

ஒலியமைப்பின் அடிப்படையில் நாம், எழுத்தின் அடிப்படை உறுப்புகளைக் கொண்டு (Basic figures) குறுகிய எழுத்துப்பொறி மடையினை ஆக்கலாம். ஆங்கிலத்திலும் பார்க்க

வீரேவுடன் இயக்கலாம். இதனால் எவ்வித ஊறுகளும் வேறு பாடுகளும் தமிழ் வரி வடிவங்களுக்கு நேர்ந்து விடாது.

எனது சிந்தனையில் தேர்ன்றிய கருத்துக்களின் ஆரம்ப கருவடிவுகள் பின்வருமாறு:-

1.	1 2 3 4 5	2.	6 7 8 9 10
3.	11 12 13 14 15 16	4.	17 18 19 20 21
5.	22 23 24 25	6.	26 27 28
7.	29 30 31 32	8.	33 34 35 36

இவற்றைக் கொண்டு எவ்வாறு எழுத்துக்களை அமைக்கலாம் என்பதை 2ம் அட்டவணையில் 37ம் பக்கத்தில் காட்டியுள்ளேன்.

உயிர் எழுத்துக்கள்

அ. 6,1	ஆ. 6 3 2	இ. 6(17)
ஈ. 4,(15)	உ. 7	ஊ. 7,26,23
எ. 8	ஏ. 8,11	ஐ. 10(35)
ஒ. 9	ஓ. 9,25	ஔ. 9,25,26,23
ஶ. 15,16		

உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள்

க. 22,25	ங. 4,25,3	ச. 22
ட. 2	ண. 19,25,23	த. 22,34
ந. 4,(34)	ப. 1,3	ம. 2,27
ய. 1,3,3	ர. 4,11	ல. 26,12
வ. 26,3	ழ. 26,23	ள. 2,27,(28)
ற. 24,34	ன. 19,23	ரு. 24,29
லை. 33,26,12	கு. 22,29	கூ. 22,25,25,5
பூ. 1,3,32	று. 24,31	டு. 1,29
மு. 2,27(29)	டி. 2,13	டீ. 2,14
ஜ. 10,36	ஷ. 26,13	ஸ. 26,23,25
ஹ. 26,5,24,34	க்ஷ. 22,26,13	

1. இது 36ம் பக்கத்தில் காட்டப்பட்ட ஆதார உருக்களைக் கொண்டு எவ்வாறு எழுத்துக்களை ஆக்கலாம் என்பதற்கான அட்டவணை.
2. இலக்கங்கள் யாவும் ஆதார உருக்களைக் குறிப்பிடுபவை. அடைப்புக் குறியிடப்பட்டவை நகரா விசையாக இருக்க வேண்டும்.
3. இவை ஒரு சிந்தனையேதவிர முற்றானமுடிபல்ல. இவைகளைச் சாதனைப்படுத்தும்போது இன்னும் பல சுருக்க வழிகளைக் காணலாம்:-

எழுத்துச் சீர் திருத்தத்தின் ஏனைய அம்சங்களுக்குள் நாம் நுழைய முதல் நன்னூலாரின் 89ம் சூத்திரத்தைச் சற்றுக் கவனித்தல் நலம்.

“புள்ளிவிட்டவ்வொடு முன்னுருவாகியும்
ஏனையுயிரோடுருவு திரிந்தும்
உயிரள வாயதன் வடிவொழிந்திருவயிற்
பெயரொடு மொற்று முன்னாய் வரு முயிர் மெய்”

என்பதுதான் அச் சூத்திரம்: இதன்படி உயிர்க்குறியீடுகள் யாவும் ஒற்றெழுத்துக்கு முன்னாய் வரும். க்+எ=கெ போன்றன. புள்ளி விட்டவ்வொடு முன்னுருவாகி வரும் க்+அ=க போன்றவை. ஏனையுயிரோடுருவு திரிந்தும்வரும் க்+சக உரு போன்றவை. இவையாவும் வரி வடிவில் இப்படியிருப்பினும் ஒலி வடிவில் ஒற்றுக்கு பின்னால்தான் உயிரொலி ஒலிக்கும். இந்தச் சிறப்பு திராவிட இனத்துள் தமிழுக்கும் மலையாளத்துக்குமே உண்டு. கன்னடமும் தெலுங்கும் உயிர்க்குறிகளை ஓற்றினை அடுத்தே கொள்ளும்.

தொல்காப்பியர், அவர் காலத்து வழக்கிலிருந்த தமிழ்எழுத்துக்களுக்கும் அவ்வெழுத்துக்களாலான மொழிக்குமே இலக்கணம் வகுத்தார். அதனையொட்டி நன்னூலார் வழி நூல் செய்தார். எழுத்துக்கள் பற்றி சிவஞான முனிவர் புள்ளி காலாக மாறியது என்றார். அதன் பின்னர் வந்த வீரமாமுனிவர் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவில்

ஒரு சில மாற்றங்களை அச்சு எழுத்தமைப்புக்கு ஏற்பப் புகுத்தினார். அதன் பின்னர் எம்மாற்றமும் நடந்தில.

தற்போதுள்ள வரிவடிவுகள் பல மாற்றங்களைப் பெற்றன, வட்டெழுத்து கண்ணெழுத்து முறையில் வழர்ந்தன வென்றும், பிரமி பிளீசிய எழுத்து முறையில் வழர்ந்தது என்றும் கூறுவர். இதற்கெல்லாம் கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல்லவ மகேந்திரனுடைய வல்லம் கல் வெட்டுத்தொடக்கம் கி.பி.1534 விஜயநகர அச்சுத தேவ ராயனுடைய ஸ்ரீ ரங்கம கல் வெட்டுவரை உள்ள கல் வெட்டுக்களையும் செப்பேடுகளையும் கொண்டே நிர்ணயிக்கின்றனர். இதுபற்றி நாம்சற்று விழிப்புடன் சிந்திக்கவேண்டிய தவசியமாகின்றது.

முதலாவதாக இக் கல்வெட்டுகளில் கூறப் பட்டுள்ள வாசகங்கள் தமிழ் வாசகங்கள்தாமா? இவ்வசனங்கள் இலக்கண அமைதி பெற்றவையா? தமிழ்-ஆரிய மணிப் பிரவாள முறையில் எழுதப்பட்ட இவ் வாசகங்களில் உள்ளவைகள் தனித் தமிழ் எழுத்துக்களா அல்லது பிரமி எழுத்துக்கள் கலந்த ஒரு சலப்படத்தவையா? என்றெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில் 1534ல் அச்சுத தேவராயனுடைய ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்துக்களையும் வாசகத்தையும் இதே காலகட்டத்துள் 1521-1551 இல் இலங்கைக் கோட்டை இராட்சியத்தில் அரசு செய்த புவனேகபாகு எனும் சிங்கள மன்னனின் கையொப்பத்துடன் காணப்படும் ஒரு சிங்கள-தமிழ் அறிக்கையில் கூறப்படும் தமிழ் வாசகத்தில் “எழுதுவித்தபடி” என்ற சொற்றொடரில் வரும் எழுத்துகளையும் வசன அமைப்பையும் உற்று நோக்கும் போது தமிழகக் கல்வெட்டுகள் எல்லாம் தனித் தமிழென்று கொள்ளமுடியாதிருக்கிறது. ஏதோ வேறொரு மொழியின் பிடிக்குள் அகப்பட்ட தமிழ் நசிவு என்றே எண்ணப்போதிய

இடமுண்டு அதாவது ஆர்யம்-பிரமி- தேவநாகரி- கிரந்தம் என்கின்ற அசுரர்களின் பிடியில் நசுங்கிக் கசங்கிய இளந் தமிழ்க்கன்னியின் அலங்கோலமென்றே கூறலாம்

தமிழ் மொழி பாதுகாவலர்களாக உருவெடுத்த தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எடுத்தியம்டாத மாற்றங்களை எல்லாம் இந்தக் கல்வெட்டுக்கள் கல்மனதுடன் கூறுகின்றன. அதனைக்கேட்டு நம் நல்மனதும் கல்மனதாக வேண்டுமா?

எழுத்து வரி வடிவு எழுது சருவிகளுக்கேற்பவே மாறும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தமிழ் எழுத்துக்கள் ஆப்பெழுத்து, வட்டெழுத்து, கண்ணெழுத்து, சித்திரவெழுத்து எனும் பல படிக்களைக் கடந்து சார்பெழுத்து விரியுடன் முதிர்ந்த ஒரு மொழியாயிருந்தது. அவர்காலத்தில் ஒலைச் சுவடி வழக்கு ஆரம்பமாயிற்று. விவசாயத் தொடர்புடைய தமிழ் மக்கள் அதன் பின்னர் தோல் சுவடி பாவித்திலர், பைபரஸ் கண்டிலர். பாதுகாப்பும், இலகுவும், பதமானதுமான ஒலைச்சுவடி முறையில் நீண்டகாலம் நிலைத்தனர். கடதாசிப் பாவனைவரை இந்த எழுத்துமுறை எதுவித நெகிழ்ச்சியுமின்றி நீடித்தது.

இடையில் புகுந்த பிரமி உருவிகள் பிராமணர் கூறச் சத்திரியர் கேட்டாணையிட கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் தமிழ் என்ற போலி உருவில் புகுத்தப்பட்டன. அக்காலத்தில் தனித் தமிழ், சூத்திரர்களின் மொழியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அதிகாரமும், ஆணையும் கொண்ட பிராமணர்-சத்திரியரதும் தமிழருக்கும் புரியக்கூடிய பிற மொழியாக சமஸ்கிருதமே இருந்தது. எனவேதான் இப்போதையவ் வடிவு தொல்காப்பியர்காலத்தது, ஆனாலும் ஒரு சில உயிர்க் குறியீட்டு முறைதான் பிற்காலத்தது. அதுவும் சிவஞானமுனிவராலும், வீரமாமுனிவராலும் புகுத்தப்பட்டவை எனத்துணிகிறோம். மனீதன் 'குரங்கிலிருந்து அமைப்புற்றவன்' இதை உருவ அமைப்புடன் உற்றுநோக்கும் போது

உண்மையுண்டு. ஆனால் தற்போதுள்ள தமிழ் எழுத்துக்களுக்கும் கல்வெட்டார் காட்டும் தமிழ் எழுத்து வளர்சிக்கும் ஒரு தொடர்பு-- உறுப்பொற்றுமை இருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. நுட்பமாய்க் கவனித்தாற்கூட அங்க ஒற்றுமையைக் காணுவதரிது. அப்படியிருக்க எப்படி இவைகளை தமிழ் எழுத்துருவளர்ச்சி எனலாம். இந்தச் சிந்தனையை இவ்விடத்து நிறுத்தி; எழுத்துச்சீர் திருத்தம் சம்பந்தமாக இற்றைவரை பல அறிஞர்கள் கூறியுள்ள சில கருத்துக்களை மறுத்துரைக்க இடமில்லாவிடிலும் மறுத்துச் சிந்தனை செய்தாவது பார்ப்போம்.

முதலாவது: தொல்காப்பியர் காலத்து மெய்யொற்றுகள் புள்ளியற்றவை, எனவே நாமிப்போது புள்ளியிடாமலே மெய்யெழுத்துக்களைப் பாவிக்கலாம். அகர உயிர் மெய்களுக்குப் புள்ளியிடலாம் என்பது ஒரு அறிஞரின் அபிப்பிராயம்.

நல்லதொரு ஆலோசனை, ஆனால் காலங் கடந்துவிட்டது. கட்டி அடிப்பினும் அடித்துக் கட்டினும் அடிபட்டவனுக்கு அடியும், கட்டும் கிடைத்தேயாகும். அதுபோல அகர உயிர்மெய்க்கிடு புள்ளியை மெய்க்கிடுவதும் மெய்க்கிடு புள்ளியை அகர உயிர் மெய்களுக்கு இடுவதும் ஒன்றேயாகும். இந்த மாற்றத்தினால் எதுவித புதுத் தோற்றமும் ஏற்படப்போவதில்லை. பதிலுக்கு அநேக தடுமாற்றங்கள் ஏற்படும். ஒலைச் சுடியில் தமிழ் எழுதி நூல்கள் அரிதாக இங்கொன்று அங்கொன்றாகிருந்த காலத்தில் இம்மாற்றம் செய்யப் பட்டிருந்ததால் மெச்சப்படத் தக்க தொன்றாகும். இன்றே கல்வியறிவுள்ளோரின் தொகையும் தமிழ் நூற்பிரதிகளின் தொகையும் கண்சமான அளவு பெருகியுள்ளது இந்தத் தருணத்தில் இம்மாற்றம் பயன் தராததென்றாலுமனேக உபத்திரவங்களை ஆக்குவதாக இருக்கிறது.

ஒரு இடத்தில் இருக்கும் புள்ளியைத் தூக்கி வேறேர்

இடத்தில் வைப்பதுதான் சீர்திருத்தமா? இற்றைவரை இம் மாற்றத்தை எதிர்க்காத தொல்காப்பியர் இனி வரிந்து கட்டிக் கொண்டா உரிமை பேசப் போகிறார்: மெய்யெழுத்தில் உள்ள புள்ளிக்குக் கொள்ளி வைப்பதால் எந்த வளர்ச்சியும் ஏற்படப்போவதில்லை-இருந்ததையும் கெடுத்ததாம் புள்ளி என ஏன் மனவருத்தப்படவேண்டும்.

அடுத்தது அரவை எடுத்து விட்டு அரவுக்குப் பதிலாக “ஓ” எனும் அடையாளத்தை இடலாம் என ஒரு ஆலோசனையைக் கூறியுள்ளனர். இவர்களுக்கு அரவைக் கண்டால் பயம் போலும்! “ா”க்கும் “ஓ”க்குமுள்ள வேறுபாடுகளைக் கவனியுங்கள். இப்புதுக்குறி மலையாளத்திலும், சிங்களத்திலும் ஆகார உயிர்க்குறியாகப் பயன்பட்டுவருகிறது. இப்போது “ா” என்னும் அரவு ஏதும் இடையூறு செய்கிறதா? இல்லையே அப்படியிருக்க இதே அளவு இதே இயக்கமுள்ள வேறுகுறியை ஏன் எடுத்தாள வேண்டும்.

தமிழில் உயிர்க்குறிகள் ஒற்றுக்களின் வலது பக்கத்திலும் பேலும் கீழும் இடதுபக்கமும், இடதுபக்கம் தொடங்கி வலது பக்கம் முடிந்தும் வருவதுண்டு. இடது பக்கம் தொடங்கி வலது பக்கமலைந்தும் இடது பக்கமே முடிவது முண்டு. ஓலி முறைப்படி உருவு முறை வருவதானால் தை என்பது தை என்றும் செடி என்பது சடி என்றும் வரல் வேண்டும். வரிமுறை ஒலிமுறை இரண்டும் இவ்விடத்தே இடர்படுவதற்கு காரணம் ஏது? இரு முறையும் ஒன்றானால் சடி=சடி என வரவேண்டும். தொல்காப்பியர் காலத்துக்கும்-வீரமாமுனிவர் காலத்துக்கும் இடையில் எழுத்துரு அநகம் வேறுபடவில்லை.

‘மெய்யினியற்கை புள்ளியொடு நிலியல்’

எகர ஓகரத்தியற்கையும்ஃதே என்பது தொல்காப்பியம் இதனையே நன்னூலும், வீரசோழியமும் வலியுறுத்தும்.

வீரமாமுனிவரோ நீட்டல் சுழித்தல் குறில் மெய்க்கிடுபுள்ளி
(தொன்னூல்) என்று ஏரி, ஒதி என்பதை ஏரி, ஒதி என்று சீர்
திருத்தம் செய்தார்.

இராமானுஜக்கவிராயரும் “எகர மொகர மெய்தும் புள்ளி
என்பதை ஓகர மோகார மெய்ப்புள்ளி” என்றார். இவை
களும் எழுத்தின் தொன்மையுரு உருவளர்ச்சி என்பதையிட்
டுச் சிந்திப்பார்க்கு ஏற்ற சிந்தனைகளே.

இம்மாற்றத்தினால் இன்னும் சிலநாட் சென்றபின் தமிழ்
எங்கள் மொழியில் கிளைத்தது என சிங்களவரும் மலைய
நாட்டினரும் நிலை நிறுத்தலாம் அல்லவா?

மேலும்சில தமிழ் எழுத்துக்களின் முன்னால் இக்குறியை
இடுங்கால் பல மயக்கங்களையும் தோற்றுவிக்கும். உதாரண
மாக லா-லா. என்பவை. ல-ஸ மாதிரியாகவும் தோன்
றும். இது நமது தமிழ் மொழிக்கு ஒரு வளர்ச்சியா அல்லது
அழற்சியா? இது நடைமுறைக்கு வந்தால் பிரம் சிறீ சுந்த
ரேஸ்வரக் குருக்களுக்கு துருச்சித் தொப்பி போட்டு அழகு
பாட்ப்பதொக்குமே தவிர ஆவதொன்றுமின்று.

இன்னும் சிலர் புதியன புரட்டிப் பழையன நுழைக்கும்
மனத்தினராக தொல் காப்பியர் கூறிய மேல்விலங்கு கீழ்
விலங்கு இடும் ஆலோசனையை வெளியீடுகின்றனர். இது
வரவேற்க்கத் தக்க தொரு செய்தியாயினும் நடைமுறைப்
படுத்த முடியாத தொன்றாகும்.

ஓலையில் எழுத இது உகந்த முறை. ஆயினும் இவ்
விலங்கிடு முறை மாறிவிட்டது. இப்போது அச்சு எழுத்து
முறைக்கு இது பேரீடர் விளைவிக்கும், அச்சுத் தொழிலை
அச்சுறுத்தும் ஒரு யோசனையுமாகும்.

எழுத்துக்களை அடுக்கும் போது, தற்போது எவ்வித குறியீடுகளையும் ஒரே வரியில் வைத்து அச்சடுக்குகின்றனர். மேல் கீழ் விலங்கு முறைப்படி அச்சடுக்குவதானால் மூன்று வரிகளில் அச்சடுக்க வேண்டி நேரிடும். உதாரணமாக:

எ
க ப
அ

மேல்வரி
பிரதமவரி
கீழ்வரி

தீய

ஒரேவரி
(தற்போதைய முறை)

என 3 நிரைகளாக அச்சடுக்க வேண்டி வரும். குளிக்கப் போய் சேறு பூசிக் கொண்ட கதைதான் தமிழுக்கு ஏற்படும் இப்போது ஒரு மணித்தியாலத்துள் அச்சடுக்கும் பகுதி இம் முறையினால் மூன்று மணித்தியாலங்களைப் பிடிக்கும்.

வேளூர் சாரார் அ, இ, உ, எ, ஓ, என உயிர் குறைத்து ஐந்தெழுத்தால் ஒரு பாடை கட்ட முனைகின்றனர், இவற்றுடன் அரவைச் சேர்த்து அா, இா, உா, எா, ஓா, என நெடில் காண விழைகின்றனர்.

இப்படிச் செய்வதால், உயிர், உயிருயிர் என இரு வித எழுத்துக்களை நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். இம் மாற்றத்தால் பொருளிடங்காலம் குணந்தொழிலாதிய எல்லாவிடத்தும் இழப்புகளையே நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இந்தத் தமிழுக்கு கெடுக்கும் சித்திரவதைக்குப் பெயர் சீர்திருத்தமா?

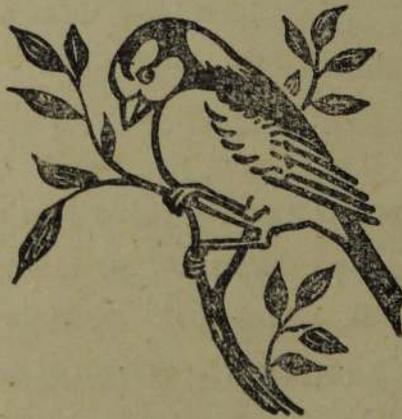
ஐகார, ஔகாரத்தின் மீது காழ்ப்புணர்ச்சிகள் உள்ளவர்களும் உளர். தமிழில் ஐயம் பெறுபவர்கள் போல நிற்கும் ஐகாரத்தை வீரட்டியடிக்கவும் ஔவியம் பேசும் ஔகாரத்தை ஓட்டித் தொலைக்கவும் இவர்கள் சில உபாயங்கள் கூறுகின்றனர். ஐயை வீசி விட்டு அய் என்றும், மைக்கு, ம்அய் என்றும் இன்றோரன்னதாய் ஏயை எழுத்துக்களை உச்சரிக்கவும், எழுதலாம் என்பது இவர்களின் கொள்கை. தட்டெழுதி இலகுவாக்க இவர்தம் யேசனையை ஏற்றால் மை = ? அமத்

துகைகள், ம்அய்=3 அமத்துகைகள் என்ற ரீதியில் பங்கிப் பெருகி பல தொல்லைகளைத் தரும். இது மட்டுமா யாப் பிலக்கணத்தில் இதனால் ஏற்படவிருக்கும் தடுமாற்றங்கள் எத்தனையோவாகும்.

அது மட்டுமல்ல ஐந்து - அய்ந்தாகி பைந்தமிழ் பய்ந்தமிழாக தையலார் தைய்யலராகி நைந்த ஓசை பெறும். மையல் என்பதையும் மய்யல் அல்லது ம்அய்யல் என்பவற்றையும் உச்சரித்துப் பாடும்பாடுகள். இரண்டுக்கும் ஓசையளவில் எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளதென்பதைக் கணித்துக்கொள்ளுங்கள். இப்படி எழுத்துத் தடுமாற்றங்கொள்ளவைப்பவர்களுக்கு அதன்பின்னர் நீங்களேவிடைகூறுங்கள்.

இம் மாற்றத்தால் ஏற்படும் பயன் யாது? இடக்கொள்ளளவு குறைகிறதா? எழுத்தமைப்பாவது குறைகிறதா? ஐகாரத்தை அகற்றினால் ஐகாரக்குறுக்கம்என்றொன்று இலக்கணத்தில் வாழுமா? தலையை எப்படி எழுதலாம் அது தலய் ஆகுமா அல்லது த்அல்அய் ஆகுமா? இது, ம்அல் அய்யல் அய்யல் கல்லி எலிய்யல் பிடித்தம் முயற்சி தானோ?

தமிழ்ப் பண்புக்கு முக்காடுபோடும் சீர்திருத்தமாகிய இதனால் ஐகார - ஒளகார ஓசையின் காரத்தை குறைக்க முயல்பவர்களுக்கு தமிழ்மொழி என்ன தவறிழைத்ததோ?

எழுத்துச் சீர் திருத்தம் வேண்டுவோரில் சிலர் பிற மொழியில் உள்ள F,Z,G,B,Y போன்ற ஒலிகளையும் க,ச,ட,த,ப எனபவற்றின் வர்க்க எழுத்துகளுக்குரிய ஒலிகளையும் தமிழில் சர்வர உச்சரிக்க புது எழுத்துக்கள் தேவை என ஒரு அவசரமான அவசிய ஆலோசனையைக் கூறுகின்றனர்.

தமிழில் உள்ள எழுத்துக்கள் போதுமானதில்லை. சில ஒலிகளைப் பிறப்பிக்க இவற்றால் முடிவதில்லை என்று இப்போது குறைபட்டுக் கொள்வது புதுமையல்ல. சுந்தன தாகம் பூண்ட பாரதியாருக்கே இந்த பிறமொழி ஒலிகளுக்கு தமிழ் எழுத்துருக்களாக்கும் மோகம் அன்றுமிருந்திருக்கிறது. இதன் அவர் ஒரு கட்டுரையாகவே வரைந்து இட்டுச் சென்றுள்ளார். பிறர்க்கடிமை செய்து வாழோம் என்று பள்ளுப் பாடிய மகாகவிக்கே இந்தச் சிந்தனை வரக்காரணமாகவிருந்த இவ்வொலிக் கூட்டம் தமிழின் அரணை உடைத்து உட்புக பலகால் முயன்று தோல்வியுற்றதைச் சரித்திரம் கூறும்.

தெய்வபாடையாலும், அரச பாடையாலும் தமிழ் மொழியை வசப்படுத்த முடியாது போனதிற்குக் காரணம் யாது? கல்லின் மேல் மோதும் கண்ணாடிகள் சிதலாகுவது போல மொழி வன்மைமிக்க தமிழ் மொழி மீது பிறமொழிகளின் தாக்கம் வெற்றிபெறவில்லை. தமிழ் எழுத்துச் சாய

லில் சிவஞான முனிவரின் காலத்தில் புகுத்தப்பட்ட ஸ,ஷ,ஜ,கூ,ஹ,ஃ,ஹ,ஃ என்பன தண்ணீரில் எண்ணெய் மிதப்பது போல தமிழுடன் பிரிந்து தத்தளித்துக் கிடப்பதை நாமறிவோம்.

திசை மொழிகளும் புதுக்காண்டற் சொற்களும் பிற மொழி ஒலிகள் மிகும் பெயர்ச்சொற்களும் தமிழில் வந்த டையாமல் இருக்கவில்லை. ஆயினும் தனித்துவங் கொண்ட தமிழ் மொழி அவை யாவற்றையும் தக்க கருத்துடைய சொற்களாகத் தமிழ் வயப்படுத்தியும் புதுத் தமிழ்ச் சொற்களைப் பிறப்பித்தும், ஜீரணித்து விடுகின்றன.

தமிழ்மொழி இவ்வாறு ஜீரணிக்க ஏற்ற பதன் பாடுகளைச் செய்ய முடியாதார் ஒலிபெயர்ப்புச் செய்தும் மொழி பெயர்ப்பு என ஒட்டு வேலைகளைச் செய்தும், மேற்கில் மெத்த வளகும் கலைகளைத் தமிழில் தருதல் எனும் அடைக்கலப் பாசறைக்குள் புகலிடந் தேடிக்கொள்கின்றனர். எனினும் சொல் வளத்தால் ஏற்கனவே பூரித்து அசீரணமான நிலையில் இருக்கும் தமிழ் மொழி அவைகளை வாந்தி எடுத்து வெளியேற்றி விடுவதும் உண்டு. உதாரணமாக Lord Duke என்பதை ஆரம்பத்தில் லார்டு டியூக் என ஒலி பெயர்த்தனர். 30 வருடங்களின் பின்னர் இது உலோட்டு இடியூக்காகி பின்பு பிரபு டியூக்காக தியூக்குப் பிரபு என்றாகி ஈற்றில் டியூக் மேன்மகனாகிவிட்டது. எத்தனை நொறுக்கல்கள் மெல்லுதலைக் கடந்தும் இரப்பையைத் தாண்ட முடியாத நிலையில் இப்படி அநேக ஒலி மொழிபெயர்ப்புகள் இருக்கின்றன.

கம்பர் என்பதை Kampar என ஆங்கிலத்தில் எழுதி காம்பர் - கம்பார் - கேம்பர் - காம்பார் என்று அநேக விதமா ஒலித்து சாதறுக்கும் போது ஏன் Duke ஐ தியூக் கென்றும். Fiddle ஐ பிடில் என்றும் Batta வைப் பாட்டா என்றும் எழுதி சரியான படி உச்சரிக்க முடியாது?

தமிழ் மொழியில் உள்ள விசேட ஒலியான ழ ற என் பவற்றைப் பிற மொழியாளர் உச்சரிக்க புது எழுத்துக்கண் டுள்ளனரா? Knife, Knight, Knowledge எனும் ஆங்கிலச் சொற்களில் K யினிடம் மறை யொலியாவதையும் Pneumonia என்பதனை நிமோனீா என்று உருவமொரு புறமும் ழலி ஒரு புறமும் வழங்குவதையும் அனுமதித்து கடங்கி நடக்கு மிவர்களுக்கு ஏன் பிடிவை Fiddle என உச்சரிக்க முடிவதில்லை.

தமிழில் எகிப்து என்று பேசுவர். ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது ஈஜிப்ட் என்றுதான் பேசுவர். எனவே நாம் ஏன் இன்னும் பிறமொழிக்குப் பிடிவ் வாசிக்க வேண்டும் தமிழ் மொழியைப் பாட்டா வாக்க வேண்டும்.

தமிழ் எழுத்துக்களின் மொத்த உருவங்களின் எண் ணிக்கை 247 ஆகும். இவற்றின் மூலமாக 247 ஒலிகளை ஒலிக்கலாம். மேலும் படுத்தல் எடுத்த லோசைகளையும் சேர்க்கவேண்டும். முற்றாய்தம் 8 உயிரளபெடை 21 ஒற்றள பெடை 42, குற்றிய லிகரம் 37, குற்றிய லுகரம் 36, ஐகாரக் குறுக்கம் 3, ஔகாரக் குறுக்கம் 1, மகரக் குறுக் கம் 3, குற்றாயுதம் 2 எனச் சார்பெழுத்து ஒலிக்கான 153 வித ஒலிகளும் உண்டு இவ்வாறாக ஏறக்குறைய 1200 வித ஒலி களைத் தமிழில் ஒலிக்கலாம். இத்தனை ஒலிகளையும் ஒலிக்க 247 எழுத்துக்கள் இருந்தும் இன்னும் எழுத்துக்கள் வேண் டுமா.

புட்பம் என எழுதிப் புஸ்பமாக வாசிக்க முடியாதா? பிடிவ் என எழுதிப் Fiddle என வாசிக்க முடியாதா? உச் சரிப்பிற்கூட அதிகமுயற்சியின்றி குரல்வளைப் பெட்டிக்கு மேற்பட்ட தாணங்களில் பிறக்கு மொலிகளையுடையது நம் இன் தமிழ். எல்லாவித ஒலிகளையும் ஒலிநயம் -- மாத்தி ரையளவு குறையாது எழுத்தினால் அமைக்கத்தக்க அமைப் புடையது தமிழ்மொழி என 'கால்டுவெல்ஐயர் கூறியிருந்

பூ இருக்கப் புஸ்டம் பறித்தும், நீர் இருக்க ஜலங்கு டித் தும் தாரமிருக்கச் ஸம்ஸாரங் கட்டியும் கஸ்டப்படுகிறோம். அதைக்கூட புட்பம், சலம், சம்சாரம் என்று கூட எழுதி வட வொலியுடன் வாசிக்கத் திராணியற்றவராக இருக்கிறோம். வட மொழி எழுத்துக்களை தமிழில் ஆக்கினோம். அதனால் தமிழ் வளம் பெற்றதா? ஆசிரங்காய் ஈயத்தாலும் அகத்தி யாகிப் புறத்தியாக இவ்வெழுத்துக்கள் தள்ளப் பட்டிருப் பதை நாம் அறியாதிருப்பதேன்?

ஐந்து பூதங்கள் உலகை இயக்குகின்றன. ஐந்து புலன் கள் உடலை இயக்குகின்றன. அ இ உ எ ஒ ஆதிய உயிரைந்தும் தமிழ்மொழியை உயிர்ப்பிக்கின்றன. இவற்றின் நெடிலோ சையான ஆ ஈ ஊ ஏ ஒ என்னும் ஐந்தும் அ, இ, என்பதின் ஓட் டுயிரான ஐயும் அ உவின் இணைப்பொலிதரு உயிரான ஒள வும் துணைப்பட இயங்கி மேலும் பலவொலிகளைத் தருகின் றன. பலவொலிகளை எழுத்தாக்கும் ஒரு மொழி சொல்லி னால் பஞ்சமுறுவதில்லை.

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தில் இன்னொரு முக்கியசாரார், திராவிடமொழிஎழுத்து ஓட்டு போது எழுத்துவேண்டும் என கோருகின்றனர். இது முன்பு கூறியவற்றிலிருந்து முற்றும் வேறாய ஒரு புது அவதாரமாகும்.

தமிழ்- மலையாளம்- தெலுங்கு- கன்னடம்- துளு- ஆகிய எழுத்துள்ளனவும் அநேகம் பேச்சுவழக்கிலுமுள்ளவையு மான சிலமொழிகள் திராவிட மொழிகளாகும். இவற்றுள் சமஸ்கிருத ஆதிக்கத்துட்பட்டு வர்க்களழுத்துக்களையும் ர்ரூ, ர்ரூ' ல்லு, ல்லூ, எனும் உயிரொலிகளையும் அம், அஃ, அஹ், ந்த என்ற ஒலிக்குறிகளையும் சுமந்து தமிழில் இருந்து பிரிந்து பெருத்தவை தான் தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழி கள். இவற்றுள் மலையாளந் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளின் வரிவடிவுகள் மிகவும் மாறுபட்டவை.

இப்படிப்பட்ட மொழிகளுக்கு ஒரு பொது விவடிவை ஆக்குவதென்பது மிகவும் காலங்கடந்த முயற்சி மாதிரி மல்ல சைக்கூடாத கனவுமாகும். இந்த முயற்சியிலும் பார்க்க இந்திய மொழிகளுக்கு ஒரு பொது எழுத்து வரி வடிவு காண்பது ஒரு வேளை நனவாகலாம். ஏனெனில் தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகள் எல்லாம் ஆரிய உருச்சாயலுற்றவை.

பொது எழுத்து முறை கைவந்தால் மேலதிகமான வர்க்க எழுத்து முறையாகியவற்றை தமிழ் ஏற்படா? திராவிடப் பொது எழுத்து வடிவாலான ஒரு பந்தியை வாசிக்கலாமே தவிர வாசித்து விளங்க முடியுமா? அப்படியானால் திராவிட மொழிகளின் சொல்லகராதி இலக்கண அமைப்பு யாவுமறிந்திருக்க வேண்டும். அன்றேல் தற்போதைய மூன்றாந்தர மாணவன் ஒருவன் திரு முருகாற்றுப் படையை வாசிப்பதொக்குமே தவிர வேறன்று.

ஐரோப்பாவில் "Esprento" எனும் பொது மொழி இந்த நோக்கத்தில் 12ம் நூற்றாண்டளவில் உருவாகி இருந்த இடமே தெரியாது மறைந்தது. 30! எழுத்துக்களுள் ஆன பல மொழிகளுக்குள் ஐக்கியத்தை அப்போதே ஏற்படுத்த முடியாது போன பொது அதிக வரி வடிவுகளையுடைய திராவிட மொழிகளால் முடியுமானதொரு முயற்சியாக இது ஆகுமா?

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் கூறப்படும் பாபேல் கோபுரமமைத்தது போன்ற முயற்சிதான் இது. பரம சன்னிதானத்தையடைய வானளாவிய கோபுரம் அமைத்ததும், அது சரிந்து விழப்பயந்தோடியவர் பயப் பிராந்தியால் பன் மொழி பேசுபவரானதும் இந்த நிகழ்ச்சியின் விளைவாகும்.

காவேரித் தண்ணீர் யாளுக்குச் சொந்தம் பொதிமை மலைக் காற்று அக்கம் பக்கம் வீசக்கூடாது, வீசினாலும் அப்பக்கத் தவர்கள் சுவாசிக்கக் கூடாது என்ற சூழ்நிலையில் தேசங்கள் தனித் தன்மை கார்க்கும் இக்கால கட்டத்துள் இது ஒரு பிரச்சினைக்குரிய விசயமேதான்.

சிந்தனை 10

(இச்சிந்தனை: ஆக்கியோன் 5வது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு சமர்ப்பித்த 'இலக்கண நூலார் தள்ளி வைத்த எழுத்துக்களை உபயோகித்தல்' எனும் கட்டுரையின் சுருக்கம்)

நமது தமிழ் நெடுங்கணக்கின் பரப்பில் உள்ள எழுத்துக்களில் சில உயிர் பெற்ற உயிர் மெய்யெழுத்துக்களாயினும் அவற்றிற்கு முன்னால் இன்னுமொரு உயிர்வந்து துணை செய்தாற்றான் அவ்வெழுத்து சொல்லுக்கு முதல்வரும் தகைமையைப்பெறும். உதாரணமாக 'ட' கரத்தில் 'அ' எனும் உயிர் உண்டு. இவ்வுயிர் பெற்றாலும் 'ட கரம்' சொல்லுக்கு முதலில் வராது. டம்பம் என முன்னிற்க முடியாது. இது இலக்கண நூலாரின் ஆணை. இடம்பம் என இகர உயிரை முன்னாலே பெற்றுத்தான் வரமுடியும். இருக்குமுயிர் போதாதென்று இன்னுமுயிர் கூட்டியும் முன்னால் வரமுடியாத நிலை டகரத்துக்கு உண்டு. ந, ட, ண, ல, ள, ர, ற, ழ, ன, என்பன இவ்வாறாக தள்ளிவைக்கப்பட்ட முன்வரா எழுத்துக்களாகி விட்டன.

தமிழ் மொழியின் சிறப்பான புகரத்துக்கே இது துர்ப்பாக்கியமென்றால் ஏனைய எம்மட்டு?

இவற்றுள் ஙகர வரிசையில் வரும் ஙா, ஙி, ஙீ. ஙு, ஙூ, ஙெ, ஙே, ஙொ, ஙோ, ஙௌ எனும் 11 எழுத்துக்களும் ஞகர வரிசையில் ஞீ, ஞூ, ஞா, ஞோ, ஞௌ எனும் ஐந்தெழுத்துக்களும் சொல்லின் எவ்விடத்தும் வாராததுயர் பெற்றவை.

பண்டு தொட்டு இற்றைவரை எவ்வகையினும் பாவிக்கப்படாத இவ்வெழுத்துக்கள் கன்னிமை கழியாத கன்னிகளாய், உயிரோடு புணர்ந்தும் மலட்டு மாதராய் எதற்கும் உபயோகப்படாது, உதவா யாக்கை கொண்டு இருக்கின்றன. இவைகளின் பரிதாபகரமான நிலை அறிஞர்களின் கண்களில் படுவதில்லை-ஒரோவேளை சளிச்சுரம் பிடித்தபோது மாத்திரம் பலாத்சரமாக இவைகளை ஒலித்துப்பார்ப்பதுண்டு.

எந்த நூல்களிலுமிடம் பெருது நெடுங்கணக்கில் மாத்திரம் இடம் பெற்று அலங்காரரூபிகளாக இஃகுக்குமிவை அச்சகங்களில் உள்ள எழுத்துப்பெட்டியில் மார்கண்டேயர்களாக-பரிசுத்தவான்களாக-சோம்பேறிகளாய் அல்லது தீண்டப்படாதவர்களாக புதுமை குறையாது வீற்றிருப்பதுண்டு.

அகத்தியனார் ஆகாதவைகளை அகற்றிவைத்தார் - தொல்காப்பியர் தொல்லைதருபவை எனத் தூரத்தே வைத்தார் நன்னூலார் 'நல்லவை அல்ல முதல்நிற்க' என நாடாது விட்டார். எண்கூறுமிடத்து உயர்மெய் 216 என பெருங்கணக்குக்காட்ட மாத்திரம் இதனை இலக்கண நூலார் சேர்த்துக் கொள்ளும் இவ்வெழுத்துக்களின் எதிர் காலம் சூன்யமாகவே இருக்கிறது'

தற்போதைய கல்வி முறையினால் இன்னும் சில்லாண்டுக் காலத்துள் இவை தானாக அகன்று விடுமோ அல்லது, அகற்றி விடப்படுமோ என்று ஐயுற வேண்டியுள்ளது. பழையன கழிந்து, புதியன புத்தும் நாம் ஏனிந்த எழுத்துக்களில் பழையன தொடரும் பண்பினராக இருக்கின்றோம்.

ஆய்தம் என்ற தனி எழுத்து ஒன்றுண்டு. இதனை உருவாக்கியவரும் தமிழரே. ஙகர, ருகர, வரிசையில் இன்று

பாவனைக்கிருக்கும்; ங், ங, ஞ், ஞ, ஞா, ஞி ஆதிக், 9 எழுத்துக்களுடன் ஏனைய 5 எழுத்துக்களையும் உருவாக்கி ஒலிகொடுத்து வைத்திருப்பவர்களும் தமிழர்களே. இப்பதினெட்டு எழுத்துக்களும் உதவாயாக்கையினவாகவிருப்பின் ஏன் ங், ஞ், என இரு மெய்களை ஆக்கினர்? அவற்றுடன் ஏன் உயிர் சேரவிட்டனர்? உருவாக்கியபின்னர் சிறையிட்டுள்ளனர்? வேண்டாதெனில் ங், ங, ஞ், ஞ, ஞாயாதிக் 9 எழுத்துகளையும் ஆய்தம் போற்றனி எழுத்துக்களாக்கியிருக்கலாமே! அவ்வாறில்லாது இவ்வாறு செய்தது ஏன்?

இவ்வெழுத்துக்களும் தமிழ் எழுத்துகள்' தமிழ் பேசுவோர் வேண்டியாங்கு இவ்வொலிகளை உபயோகிப்பர் அதற்கிவை உபயோகமாகட்டும் என்பதே இதனை உருவாக்கியவர்கள் கருத்தாகும். இவற்றினால் தமிழிற்குப் பலன் உண்டு பெலன் உண்டு என்பது புலனாகிறதல்லவா?

சங்கநூல்களிலே உபயோகிக்கப்படாதவை, தமிழினிமையைக் கெடுப்பவை மூக்கொலி தடுபவை. முதலிடத்து வைத்து உச்சரிப்பது கடினமானது என்று சிலரின் மறுப்புகள் உள்ளன. இக்கருத்தைப் பிறரும். ஙப்போலவளைத்துக் கொள்கின்றனர்.

முன்னுக்கும் வாரா. பின்னுக்கும் வாரா. இடையிலும் நுழையாத் தன்மைத்தாகப் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கும் இவ்வெழுத்துக்களைப் பற்றியொரு சிந்தனை தான் இக்கட்டுரை

எதற்கும் கைகாவலுக்கு இடக்கட்டும். இவைகளும் பின்னுக்கு உதவட்டும் என்ற கொள்கையுடனும், இவ்வொலிமிக்க பிறமொழிகளை தமிழர் கற்குங்கால் அவற்றை இலகுவாக்க இவை உதவும் என்ற நோக்குடனும் இவ்வெழுத்துக்களை உபயோகப் படுத்தி வருத்தாது ஆறுதலாக இருக்கவிட்டனர் போலும்.

ஏது எதுவாகினும், ஆதிகாலந்தொட்டு அனுபவியாத சுகத்தை இவ்வெழுத்துகள் அனுபவிக்கும் காலமொன்றுண்டு. வீசப்பட்ட கல் மூலைக் கல்லாகலாம். சிறு துருமபு பெருந் தூணாகலாம். நகர ஞகர வரிசை எழுத்துக்களால் தமிழ் மொழிச் சொல் வளம் அதிகிக்கலாம். இப்படி ஒரு நல்ல, நப்பாசை எனக்குண்டு. நல்ல நட்பாசைகள் நலன் தரு கருமங்களை ஆக்ஷேபித்துண்டு என்பது வரலாறு கூறும் உண்மை. அவ்வாறே ஆகுக.

இவ்வெழுத்துக்கள் ஓடுக்கால் பயன் தருவன என்ற கோட்பாட்டிலே காலடி எடுத்து வைத்து அப்பயன் யாதா கவிரூக்கலாம் எனக் கனவு காண்டதே இச் சிந்தனையின் நோக்கமாகும்.

அச்சகத்தில் ஒரு நாள் முதற்படியின் பிழை திருத்தத்தின் போது பிழை திருத்துபவரும் தொழிலாளர்களும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர். கலரி 50சதம் என்பதற்குப் பதிலாக நுலவி 50 சதம் என அச்சுக்கு இருந்த விகடத்திற்கான சிரிப்புத்தான் அது. அதை அவதானித்த நானும் சிரித்தேன். அந்த விகடத்திற்காக வல்ல. அதை ஒரு விகடமெனச் சிரித்தவர்களின் அறிமுகமையைக் கண்டு சிரித்தேன்.

கலரி என்பது ஆங்கில Gallery சொல்லின் ஒலி பெயர்ப்பு:- இதற்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபட்டிருத்துக்கள் உள. இங்கு திரைப்பட மாளிகையில் முன்வரிசை ஆசனமென்றாகிறது. முன்வரிசை ஆசனமென்பது மூன்று சொல் வாசகம். கலரி என்ற சொல்லுக்கு நேரடி அர்த்தமுள்ள ஒரு சொல்லாலான தமிழ் பெயர்ப்பு அல்ல தமிழ்ச் சொல் தேடினால் கிடைத்தலாற்று. எனவே ஒரு புதுச் சொல்லாக்கம் தேவை அது நுலவி என் நின்றால் தகாதோ? கனி இருக்கக் காய் நவ்வதேன். நுலவி இருக்க கலரியில் இருப்பதேன்? நுலவி என்ற சொல்லை தமிழ் வல்லார்தான் ஆக்க வேண்டும், இலக்

கண நூலார்தான் அதை அங்கிகரிக்க வேண்டும் என்றொரு ஆணையுண்டா? சொற்களை மக்கள் உண்டாக்குகிறார்கள். மக்கள் ஆழ்கிறார்கள். அறிஞர்கள் மெருகு கூட்டுகிறார்கள். இலக்கியர் கண்டதிற்கு இலக்கணமாக்குகிறார்கள் மொழிவல்லார்.

நாம் தள்ளிவைத்த நகர-ஞ்சரங்கள் ஆரியத்தின் உதவியுடன் பழையாள மொழியாகி அம் மொழியில் ஆட்சி செய்வதைப் பார்த்தபின்னர் கூட அறிஞர்களின் அறியாமை இருள் அகலவில்லையா? உச்சரிப்புக்கு உகந்தவை அவ்வென ஒதுக்கி விட்ட இவ் வெழுத்துகள் அம் மொழிக்கு நயமுட்டவிலையா?

ஏனைய மொழி சொல்வளர்ச்சியுடன் தமிழ் மொழிச் சொல்வளர்ச்சியை ஒப்பிடுங்கால் வஞ்சச் சராசரி மிகமிகக் குறைவு பிரஞ்சு மொழியில் 150 ஆக இருக்கத் தமிழில் 15 எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர்.

மொழி பெயர்ப்புகள், கூட்டுச் சொற்கள், ஒலி பெயர்ப்புச் சொற்கள் புதுச் சொற்களாகா, புதுப் பெயரடிகள். வினையடிகள் உண்டாக வேண்டும். இடுகுறிகளாகவோ, காரணப் பெயராகவோ, இவ்வடிகள் புதிதாக ஆக்கப்படவேண்டும். இவ்வடிகளிலிருந்து ஒரே சொற்களான புதுக் காண்டல் தமிழ்ச் சொற்கள் உருவாக வேண்டும்.

அறிவியல் வழர்ச்சி திசைநி கூடிக் கொண்டே வருகிறது. அணுவின் செயல்கள் ஆயிரம். அத்தனைக்கும் சொற்கள் தேவை! சிசுவொன்று பிறந்ததும் ஒரு புதுப் பெயர் உண்டாவது போல புதுச்செயல், புதுப்பொருள் ஒன்று கண்டதும், அதற்கு ஒரு புதுச்சொல், அதுவும் தூய தமிழ்ச் சொல்லாகப் பிறக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆக்கப்படும் சொற்கள் பொதுமக்களிடம் பிரபல்யம் பெறத் தக்கதாக பாடநூல்கள் மூலம் மாண

வரிடையும்)பத்திரிகைகள், தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்
கள், பிரதிபலிப்புச் சாதனங்கள் மூலம் புகுத்தப்பட வேண்
டும்.

உதாரணமாக இத்த டுலவி என்ற சொல்லை, கலரி
என்ற இடத்தில் பாவித்துவரின் ஆரம்பத்தில் மயக்கமும்,
நகைச்சுவையாகவும் இருந்தாலும், நாளடைவில் மக்களி
டைநுழைந்து விடும் (ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்கள் ஒரு மொழி
யினை இன்னொரு மொழியாக்கி வீடவல்லது என்பது கடந்த
காலம் தரும் உண்மை) ஈற்றில் அது ஒரு தனித் தமிழ்ச்
சொல்லாகிவிடும்.

சந்திர மண்டலப் பயணத்தினால் சந்திரக் கல்லினைக்
கொண்டு வந்துள்ளனர். அதில் ஶ்ரு வித காளான் வளர்வ
தாக வைத்துக் கொள்வோம். இந்தப் புதுச்செய்தியை
வெளியிடும்போதே ஞாயிறு + காளான் = ஞாகான்' என
ஒரு புதுப் பெயரிட்டு அறிமுகப்படுத்தினால் சந்திரக் கற்
காளான் என்ற சொற்றொடர் அவசியமில்லாமல் போய்
விடுமல்லவா? இதற்கு, ஆங்கிலேயர் Moofungi என்று
பெயரிட்டிருந்தால் அதை மூபங்கியார் என மரியாதைப்
பன்மை விசுதியேற்றி ஒலிபெயர்க்க வேண்டியுமிராதல்
லவா? நாளடைவில் நைதரசன் எனும் ஒலிபெயர்ப்பினால்
இவ்வரசன் எந்நாட்டரசன், எத்தேய மன்னன், எப்போ
திருந்தான் என மயக்குறுவது போல்; மூபங்கியார் என்றால்
முனிவரா, நடிகரா, அரசனா, அரசியல்வாதியா, புலவனா,
என இன்னும் சில காலத்தில் ஐயுற வேண்டியிராதல்லவா?

பக்ரீறியவியற் செளர்களான Virus, Enzyme
என்ற இரு சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இவைகளை
வைரஸ், வைரசு என்றும், என்சைம் நொதி என்றும் ஒலி
பெயர்த்து கலைச்சொல் ஆடைபோர்த்தி மேடையேற்றியுள்
ளனர். தமிழ் நாட்டிலும் இவ்வாறே உள்ளது. மெல்லி

தான நச்சுக்கிருமிகளை வைரசு என்பர். அப்படிப்பட்ட கிருமிக்கு அரசுப் பட்டம் கட்ட வேண்டியது அவசியமா? இதற்கு ஒரு புதுச் சொல்லை ஆக்க முடியாதா? தமிழின் ஒலிவளம் அத்துணை வரண்டு விட்டதா? வைரசு என்பதிலும் பார்க்க பாவிக்கப் படாது பாழ் கிடக்கும் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பாவித்து 'ஞாயின்' என்றால் வைரசினைக் குறிக்காதா?

ஏன் இந்தத் தயக்கம்? சோம்பலா அல்லது வேண்டா வெறுப்பா? இன்றேல் தாழ்வு மனப்பான்மையா? இவ்வாறு புதுச் சொற்கள் பிறக்குமானால் கலை நுட்பச் சொற்கள் எனும் பரப்பில் தூய தமிழ்ச் சொற்களே காணக் கூடியதாக இருக்குமே!

இலக்கண நூலார்; முன்வரா, பின்வரா, எங்கேனும் வரா தென்று ஒதுக்கிய தமிழ் எழுத்துக்களை உபயோகித்து புதுச் சொற்கள், இடுகுறியாக, காசணப் பெயராக, மரடாக ஆக்குவதற்கு தமிழ் வல்லார் வாழாதிருப்பதன் மர்மந்தான் என்ன?

இவற்றின் உதவி கொண்டு தமிழில் இற்றை வரை கலை நுட்பப் போர்வை போர்த்துப் புகுந்துள்ள அந்நிய மொழிச் சொற்களை அகற்றித் தனித் தமிழ்ச் சொற்களைப் புகுத்த வேண்டும். உதாரணமாக:-

1) கலைச்சொல்லாக்கம்:	டிக்கி=நுடி (dicky)
	பெற்றோல்=நூய் (petrol)
	கியர்=ஞாறு (gear)
2) எதிர்ச்சொல்லாக்கம்:	பசி-பசியின்மை
	பசி-ஞ்சி
	சுகம்-சுகயீனம்
	சுகம்-ஞாகம்

சுருதி

3) புதுக்காண்டலில் வரும் வினையடிகளை ஆக்குதல்:
ஆகாயவெளியில் நடப்பதனை 'நீடுதல்' எனலாம்.
வினையடி: நீடு.

4) புதுமைச் சொற்களை ஆக்கலாம்:
தமிழிற் போதுமான கலைச் சொல் இல்லையே என்று
கவல்வோரை; நிமிற்ர் என்றும், தள்ளி வைக்கப்
பட்ட இவ்வெழுத்துக்களை உபயோகிக்க விரும்பா
தாரை 'நிமிழர்' என்றும் அழைக்கலாம்.

இத்தகைய முயற்சியினால் சொல்வளம் மாத்திரமல்ல
எழுத்து வளமும், ஒலிவளமும் ஒங்கி வளருமென்பது
மிகையாகாத எதிர்பார்ப்புகளேயாகும்.

பிற்குறிப்பு:- "கல்வெட்டுத் தமிழ் தூயதமிழா?" "தொல்காப்
பியர் கால எழுத்துக்களுக்கும் தற்போதைய எழுத்துக்களுக்கும்
முள்ள வேறுபாடுகள்" "எழுத்தின் உருவங்களுக்கும் உச்சரிக்க
கும் தானங்களுக்குமுரிய ஒற்றுமை" "உயிர்க் குறியீடுகளை
மெய்யெழுத்துக்கள் ஏற்கும் முறைமை" என்பன பற்றிய ஆய்
வுக் கட்டுரைகள் எனது "இலக்கியங் கண்ட இலக்கணம்" என்
னும் நூலில் விரைவில் வெளி வரவிருக்கின்றன. இந்த நூலில்
உள்ள சந்தேகங்கள் சிவவற்றிற்கு இக் கட்டுரைகள் விடை
பகர்வன. —ஆசிரியர்—

எங்கள் வெளியீடுகள்!

வை.கா.சிவப்பிரகாசம்(வைகாசி)M.A.,M.A

விபுலானந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள்.

(கல்வி நூல்)

வித்துவான்.F.X.C.நடராசா

ஈழத்து அந்தாதி இலக்கியம்

(இலக்கிய வரலாறு)

விமர்சகர்.K.S.சிவகுமாரன் B.A

சிவகுமாரன் — கதைகள்

(சிறுகதைகள்)

க.தா.செல்வராஜகோபால்(ஈழத்துப்பூராடனார்)

புயற்பரணி

(பரண்ப்பிரபந்தம்)

விரைவிடு வெளிவரும் விபரங்களுக்கு:

ஜீவா பதிப்பகம்

பிரதானபாதை — தேற்றாத்தீவு.

களுவாஞ்சிசூடி (த.நி) — இலங்கை